

VOORWOORD

Beste lezer, beste vrienden van Widar,

Dit voorwoord schrijven, in deze quarantainetijd, is bijzonder. Deze periode vraagt om te leven in het nu. En te zorgen voor iedereen in je naaste omgeving, dat we gezond blijven zowel fysiek als mentaal.

Onze jaarfeesten zijn een belangrijke pijler in onze gemeenschap. Dit ervaren we nu des te meer, doordat dit nu tijdelijk niet samen kan. We zijn verplicht om in ons eiland te blijven. In deze pinkstertijd kunnen we dit op spiritueel en geestelijk vlak oefenen om toch een gemeenschap te vormen. Oefenen in het elkaar verstaan.

Een jaarverslag is bedoeld om terug te kijken. Toen ik alle artikels al kon lezen, viel me op wat we op een jaar tijd allemaal beleven. Het dagelijkse leven, samen feesten en activiteiten buiten Widar en individuele aandacht.

Al die mooie momenten, inhoudelijk en feestelijk gevuld.

Hoeveel werk we met zijn allen verzetten en komen tot waardevolle producten. Zelfvoorzienend en voor klanten buiten Widar.

Widar is een levendige bijenkorf.

Wat er uitspringt, is de pensionering van onze pioniers.

Joke is officieel in augustus op pensioen gegaan. In het artikel van Skirne vind je dit allemaal terug. Jan zette een punt aan zijn werk als pionier en directeur op 31 december. Aan hen beide hebben we heel veel te danken: aan hun wilskracht om zo'n initiatief uit de grond te stampen, door te dragen en vol te houden. Ook nu nog zijn ze ondersteunend in de werking.

Aan de inzet van de intern wonende medewerkers, merken we wat dit aan extra ondersteuning zowel in de praktijk als spiritueel voor Widar betekent.

Een nieuw initiatief in onze werking is onze RTH dag voor minderjarigen. Om aan de hulpvraag een antwoord te bieden, zijn we gestart met een dag om kinderen en jongeren die nood hebben aan een andere manier van ondersteuning dan school, tegemoet te komen.

Het samen leven, werken en inhoudelijk verdiepen, is ons dagelijks leven op Widar.

Dit kan je lezen in alle bijdrages van medewerkers, bewoners en vrijwilligers!

Veel leesgenot!

Ilse Vorsselmans
Directeur Widar vzw

KORTE VOORSTELLING VAN ONZE NIEUWE DIRECTEUR

Ik ben Ilse Vorsselmans en sinds 1 januari 2020 heb ik de directeursfunctie overgenomen van Jan.

Ik ben voor velen geen nieuw gezicht binnen Widar.

Ik heb met de organisatie Widar kennis gemaakt in het jaar 1989 als stagiaire via mijn opleiding orthopedagogie. Ik was op zoek naar iets anders dan het klassieke systeem.

Een mens met een onbeschadigde kern, maar die in een lichaam met een beperking moet aarden, raakte mij diep en is mijn verbinding geworden om in deze manier van kijken, verder te doen. Dat was mijn inspiratie. En in dit leven ontwikkelingskansen bieden, zodat wij in een nieuw leven andere kansen krijgen. De antroposofie krijgt zo voor mij in het praktisch leven betekenis.

Na het afronden van mijn studies ben ik gestart met werken en wonen op Widar, in het huis dat nu Midgard noemt. Ik ben nog even de wijde wereld ingetrokken om mijn horizon te verbreden en ervaring op te doen in de biologisch-dynamische landbouw en in een Camphill-gemeenschap in Noorwegen.

Terug in België heb ik na een pioniersfase van een ander initiatief toch terug de keuze voor Widar gemaakt. Om terug als intern wonende een kleine tien jaar mijn leven te delen met bewoners en medewerkers in combinatie met ons gezinnetje. Ik heb 3 zonen. Toen het huis Breidablik aan verbouwing toe was, maakte ik de keuze om buiten Widar te wonen. Ik had mij al langer verbonden met de verwerking en dat kon toen in een nieuw gebouw combinatie verwerking / winkel uitgebouwd worden. Dit heb ik een kleine twintig jaar gedaan. Dit werkgebied was elke dag weer een uitdaging: nooit hetzelfde en heerlijk hard werken samen met de bewoners. De sociaaltherapie ligt me nauw aan het hart. En het contact met klanten, na vele jaren een trouwe klantenkring.

De laatste jaren zetelde ik mee in het dagelijks bestuur en oefende ik de kwaliteiten om mee te besturen. Een organisatie mee besturen vanuit zo'n positie, maakt dat je blik anders moet worden.

Je bent een vertaler om de opdracht die er is, om die te transformeren in het nu. Maar met betekenis voor de toekomst. Je staat tussen verschillende belanghebbenden in.

Als eerste onze bewoners, waar we dan in Widar een bepaalde missie voor hebben uitgewerkt om die te vertalen in onze visie. Ook de overheid (VAPH) is hierin belanghebbende. Intern wonenden en medewerkers, Raad van Bestuur, gebruikersraad.

Ik heb binnen Widar toch wel op verschillende vlakken mijn ervaring mee, dat ik nu kan gebruiken als toetssteen bij beslissingen. Maar in de snel veranderende wereld, openstaan voor nieuwe blikrichtingen, onbevangen kijken: dit oefen ik elke dag vooraleer beslissingen te nemen.

Ik heb de fakkel overgenomen van Jan. De voorbereidende tijd hier naartoe was een intensief innerlijk proces. Dat ik dit vertrouwen heb gekregen, is bijzonder.

Ik hoop dat ik samen met heel de gemeenschap een mooie weg kan bewandelen, het zal niet altijd effen zijn. Een weg met bochten geeft de meeste uitdaging.

In de kantoorruimte waar ik nu werk, heb ik in een hoekje een fotootje van Frieda gezet. Zij was een bewoner die ook in 1989 op Widar is komen wonen. Widar was voor haar op maat gemaakt. Zij was ijverig, speelde met alle kinderen, legde contacten met de omgeving, was zorgzaam en had een uitdaging in het spirituele.

Zij was een voorbeeld van hoe men kan leven in een dorpsgemeenschap. Zij is 5 jaar geleden overleden.

Ilse Vorsselmans
Ilse.vorsselmans@widar.be

DE HUIZEN

SKIRNE

2019 was voor Skirne een jaar vol veranderingen. Gelukkig dat tussen deze veranderingen ook de normale activiteiten hun gang bleven gaan. Afgelopen jaar hebben we ook veel hulp gehad van onze stagiaires: Zjoske, Vanessa, Tessa, Tiffany en Kelly.

We wensen hen allemaal veel succes met het verdere verloop van hun carrière. Kelly, die op Widar een langere periode stage heeft gedaan, is sinds de zomer ook een nieuw trouw lid in het team.

In januari is voor veel bewoners het zwemmen weer gestart. Voor veel bewoners iets om naar uit te kijken. Om de twee weken staken we namelijk twee busjes van Widar vol en reden we naar het Giels Bos. Hier hadden we dan heel het zwembad voor ons alleen. Willy zit altijd trouw op het trapje met enkel zijn voeten in het water en een zwemband rond hem. Hij staat altijd klaar om de ballen terug in het zwembad te gooien die wij er uitgooiden. Nancy had altijd haar eigen zwemband mee en dobberde hier heel het zwembad mee rond. Net als de andere bewoners. Er wordt veel met ballen gegooid naar elkaar en samen gezwommen. Ook het bubbelbad was in trek.

We namen ook voor even afscheid van Zuzana. Ze was namelijk zwanger. Een afscheid wil ook zeggen dat we iemand anders verwelkomen. Alexander werd onze nieuwe collega. Zuzana kon dus rustig thuis genieten van haar zwangerschap wetende dat hier alles goed ging. Zuzana werd mama van een prachtige dochter en in oktober kwam ze terug werken. Alexander kreeg ook goed nieuws: zijn carrière op Widar zat er nog niet op. Hij mocht gaan werken op Idafeld. En af en toe komt hij nog langs op Skirne om een grapje uit te halen met onze bewoners.

In februari namen we afscheid van Nadine. Nadine was voor vele bewoners een trouwe medewerkster in de weverij. Hilde, Yvonne en Nancy maakten een mooie tekening en François gaf een mooie speech.

In april ging Nancy 1 week op vakantie naar Spanje. Hier heeft ze heel hard van genoten. Ze hoopt dan ook dat ze volgend jaar terug op vakantie kan gaan.

Ook Isabella ging een week op vakantie. Zij mocht mee met de Rotonde. Een vakantie helemaal afgesteld op haar ritme.

Op 1 mei hadden we de 1-mei-uitstap. Deze zat dit jaar helemaal anders in elkaar dan dat we gewoon zijn. We kwamen met medewerkers en bewoners samen aan Den Bayerd. Hier hielden we een gezellige BBQ. Er was kans om elkaar te ontmoeten en met elkaar in gesprek te gaan. Iedereen heeft er van genoten!

Het weekend van 18 mei was één groot feestweekend. Zaterdag gingen onze bewoners naar Iona. Hier was een groot feest: de heilpedagogie bestaat 50 jaar en dit moest gevierd worden! Er was een groot buffet met eten en een live bandje dat muziek speelde. We hebben heel de namiddag gedanst.

Zondag was er dan de jaarlijkse ouderuitstap. We bezochten een museum en gingen spoorfietsen. Zondagavond waren de bewoners uitgeteld van het fijne feestvolle weekend.

Begin juni gaf Nancy in Den Bayerd een djembé-voorstelling. Hier hadden ze met de djembé-groep een heel jaar naar toe gewerkt. De bewoners waren heel trots op het eindresultaat. Nog een grote gebeurtenis waar de bewoners naar uit kijken was de opendeurdag. Deze vond dit jaar plaats op Ekkehart.

Ook dit jaar deden we met een paar bewoners sportief. We gingen in Zandhoven naar de sportdag. Dit jaar mochten Nancy en Willy mee en ze hebben er van genoten. Ze zijn gaan wandelen, hebben met ballen gooid en veel nieuwe sporten leren kennen.

Onze volgende grote uitstap was onze verjaardagsuitstap. We bezochten het openlucht museum Eynderhoof in Nederland. We keken rond in de oude huisjes, namen met z'n allen plaats in het klaslokaal en kwamen een bekend gezicht tegen in het schilderatelier. Henk - die ook schildert op Widar - is vrijwilliger in Eynderhoof en liet ons met veel plezier zijn schilder kwaliteiten zien.

En einde juni was het zover. Net voor de zomer was er een groot feest op Widar: het pensioenfeest van Joke. Voor veel bewoners een emotionele dag. Ze konden één voor één Joke bedanken voor haar jaren inzet op Widar. Er waren mooie tekeningen en veel speeches. De bakkers maakten een mooie taart die symbool stond voor haar leven. Uit marsepein maakten ze verschillende beelden die vertelden wat ze in haar leven deed en bereikt heeft.

Joke, van heel het team Skirne: bedankt voor de jaren lange inzet en het doorgeven van al je kennis! Tijd nu om te genieten van jouw kinderen en kleinkinderen. En niet te vergeten de kleine dingen waar je nu - zoals je zelf zegt - tijd voor hebt.

In de zomer gingen we zoals alle jaren langs de kermis in Turnhout. We aten smoutebollen en genoten van de verschillende attracties. Sommigen genoten van rustig eendjes vissen en anderen wilden het allemaal wat rapper en wilden in de botsauto's en op de octopus.

Voor de rest genoten we in de zomer van de warme dagen en ons zwembadje waar we lekker in konden afkoelen. Af en toe hadden we gezelschap van andere bewoners of kinderen. Ook de optredens in Den Bayerd bleven een vaste waarde deze zomer.

De zomer is gedaan en het werkjaar start weer. Voor vele bewoners fijn dat het gewoonlijke ritme terug van start gaat. In september verwelkomen wij op Skirne Rhoda. Een jonge vrouw uit Kenia die voor 6 maanden op Widar zou verblijven. Ze werkt mee in de werkgebieden en gaat naar de Nederlandse les. Sinds ze is toegekomen, heeft ze een goede band met de bewoners. Ze leerde iedereen goed kennen en kan ondertussen al niet meer gemist worden. Ondertussen voelt ze zich hier zo thuis dat ze toestemming heeft gekregen om 1 jaar hier te blijven. Op Skirne zijn we hier heel blij mee. Want nu kan Rhoda ons nog goed onderdompelen in de Keniaanse cultuur. Zo hebben we al verschillende gerechten mogen proeven uit de Keniaanse keuken.

In oktober namen we afscheid van Kristof. Hij kwam elke vrijdagmiddag op Skirne mee-eten samen met Yarrick, Cederic en Lynn. Naast mee-eten hielp hij ook altijd mee met de afwas. Al moest hij toevallig altijd wel eens naar toilet 😊. Ook aan Kristof bedankt voor de gezellige vrijdagen op Skirne!

Begin december namen we voor de laatste keer afscheid in 2019. Elke kreeg de kans om in een ander huis te gaan werken en zich daar verder te kunnen ontwikkelen. Midgard was hier het geschikte huis voor. Ver weg is ze niet want de bewoners komen haar nog vaak tegen. Ook springen we als collega's nog vaak binnen bij elkaar om toch even gedag te zeggen. Bedankt ook aan Elke voor haar jaren inzet en inbreng op Skirne!

Een afscheid wil ook zeggen dat er iemand nieuw bij komt. Liesbeth vervoegde ons team.

Met een nieuw enthousiast gezicht sluiten onze gebeurtenissen van het voorbije jaar zich af. En kunnen we weer verder in een nieuw jaar.

Bart

Bart had een goed jaar. Hij heeft veel geholpen in de keuken met koken en koffie zetten. Ook in de winkel en de bakkerij zet hij zich graag in. In de bakkerij bakt hij het liefste appelgebak om deze daarna lekker op te eten. In de winkel moest hij veel pompoen mixen met de grote mixer.

Bart vertelt: ook had ik dit jaar wat problemen met mijn bril. Ik moest een nieuwe bestellen, maar dit duurde een tijdje. Daardoor moest ik met mijn zonnebril op sterkte rondlopen om alles goed te blijven zien. Ook mijn jaarlijkse uitstap naar de cinema ging in 2019 ook weer door. Samen zijn we naar FC de kampioenen gaan kijken. Elke ging werken op Midgard, dit vind ik wel jammer want het is een lieve dame.

Willy

Willy heeft het afgelopen jaar zeer hard genoten. Met veel enthousiasme heeft het in de bakkerij gewerkt. Daar heeft hij heeeel veel broden gebakken. Ook in de tuin staat hij nog altijd even graag. De tuin is bij hem onkruidvrij want wieden kan hij wel en altijd met een glimlach. Ook vertelt hij graag mopjes aan iedereen. Hij is tenslotte de grapjas van Skirne! En alles wat met auto's te maken heeft, vindt hij ook super tof, zo heeft hij dus ook een uitstapje gemaakt naar de garage Van Herck vorig jaar waar hij van genoten heeft.

Nancy

In juni hebben wij een pensioenfeest van Joke gevierd. Het was heel mooi weer en wij hebben lekkere taart gegeten die onze bakkers gemaakt hebben. In augustus ben ik nog eens op vakantie geweest op Texel. Op Texel waait het heel vaak, maar wij hadden ook veel zonnige dagen. Hopelijk kan ik dit jaar nog eens terug gaan!

Jef: Lotsverbondenheid

Voor het kantoorraam staat een stenen paaltje met twee tegen elkaar rechtopstaande sierstenen.

Het symboliseert de lotsverbondenheid tussen bewoner en medewerker. Ik denk dat dit nergens anders zo goed is als op Widar. Daardoor ben ik hier zo graag.

Ik geef hier drie voorbeelden.

1. De aandachtspersoon. Ria is dat voor mij.
 - Vorig jaar zijn wij in de voorzomer samen een hele dag gaan fietsen met Lutgard en Pol.
 - In de herfst ben ik met haar naar de pas gerestaureerde gebouwen gaan kijken van Wortel Kolonie. Prachtig!
 - Nu in januari zijn wij samen in Hoogstraten gaan ontbijten en wij hadden geluk; de kerk was open. Daar wilde ik al lang eens langsgaan. Toevallig gingen Erik en Els hetzelfde doen. Dus hebben we het samen gedaan.
2. Ik ben al een paar keer naar een voordracht van de medewerkers mogen komen luisteren. Men zegt telkens: 'als het u interesseert en u verstaat het, waarom dan niet?'
3. De gebruikersraad nu bestaat uit bewoners waar Jan voor gezorgd heeft. Functioneert heel goed. Ik vind dit prachtig.

François

Dit jaar is hij veranderd van werkplek. Eerst werkte hij op Idafeld in de kook en nu op Midgard in de kook. De keukenpoets is ook nog altijd iets wat hij met plezier doet, net zoals het pluizen van de wol in de weverij. Strijken is iets wat hij met liefde doet, dit wil hij dan ook heel graag goed onder de knie krijgen en het volgende jaar verder oefenen. Hij heeft ook vorig jaar genoten van al zijn reizen en uitstapjes, waaronder bijvoorbeeld een uitstapje naar de kermis in Zondereigen. Het pensioenfeest van Jan is hem ook zeker niet ontgaan waar hij van genoten heeft. Verder wenst hij alvast dat iedereen van de gemeenschap goede vrienden blijven met elkaar.

Hilde

Ik poets en kook op Breidablik en in de namiddag werk ik in de weverij. In de weverij brei ik met mijn koptelefoon op en luister ik naar klassieke muziek.

Dit jaar heb ik een sjaal gemaakt en weefde ik handdoeken. 's Avonds maak ik een tekening. Als ik terug denk aan dit jaar, denk ik aan het feest van Joke, in de zomer, met taart en sap. Ik ben ook naar Fagne Marron geweest. Daar heb ik gewerkt en geslapen. In mei zijn we naar Iona geweest. Daar aten we een koud buffet en dessertjes. Ik at chocolademousse.

Het voorbije jaar vond ik goed. Op mijn verjaardag kreeg ik veel cadeautjes en koos ik pizza, ijs met chocolade en slagroom en chocolaatjes om te trakteren. We dansten en aten chips. Met het bolletjes weekend ga ik bij de mama op bezoek. We drinken dan koffie en eten dan een frietje. Frietjes vind ik lekker. Dit kreeg ik ook op mijn verjaardag, met stoofvlees. Volgend jaar werk ik graag terug in de weverij, Breidablik, Midgard en de tuin.

Yvonne

Ik mag met de kinesist mopjes tappen. Af en toe doe ik rugoefeningen. Elke morgen tap ik mijn koffietje uit de koffiemachine in de keuken. Met Joke ben ik naar Antwerpen geweest. We hebben hier veel bezocht. Met Nadine ben ik naar een Bed en Breakfast geweest in Hasselt. Daar heb ik lekker kunnen eten en koffietjes kunnen drinken. We hebben hier een prehistorisch museum bezocht. Ik wil assisteren en stimuleren. In 2019 heb ik leren lachen. Volgend jaar zou ik graag naar Yggdalir gaan.

Isabella

Ik ben Isabella. Ik hou héél véél van chocolade, snoepjes en ijsjes. Ik werk in de weverij, daar pluist ik wol. Ik werk ook graag buiten in de tuin. Wieden kan ik goed.

Ik ben met Joke naar de dierentuin geweest, samen naar de apen gaan kijken. In de zomer ga ik vaak in het zwembadje dat aan Skirne staat om daarna lekker op het gras te gaan liggen om te zonnen.

Ik ga ook regelmatig zwemmen, dat vind ik ook leuk.

Kelly

Hallo iedereen! Ik ben Kelly en sommigen kenden mij al iets langer. Ik heb namelijk hier op Skirne en ook in de Bakkerij en Winkel/Verwerking al stage gedaan. Ik studeer Orthopedagogie waarvan ik hoop deze zomer af te studeren. Vorige zomer kreeg ik de kans om op Skirne te beginnen werken. Ik heb deze kans dan ook met twee handen gegrepen want ik vind het hier super! Hierdoor combineer ik nu mijn laatste jaar studeren met het werken hier op Widar.

Buiten het werk en het studeren ga ik in mijn vrije tijd nog naar de jeugdbeweging, de KLJ hier in Zondereigen. Dit doe ik al van kleins af aan en ben ook leiding geweest. Voor ik Orthopedagogie begon te studeren, heb ik eerst nog voor kapster gestudeerd en dit doe ik ook nog af en toe voor en na, bij vrienden en familie. Verder heb ik thuis nog twee lieve kleine hondjes, Bumper en Ollie, waar ik samen met mijn mama en zussen voor zorg.

Liesbeth

Hallo begeleiders en bewoners! Wat ben ik blij dat ik mijn tijd hier mag besteden in de natuur, in een prachtig huis met leuke en interessante bewoners. Zo stilaan leer ik hier het ritme kennen van opstaan, werken en ontspannen. Samen met Jokke, Dieter, Gerry, Doenja, Cis en heel het team zorgen we ervoor dat Skirne er netjes bij staat, er iets lekkers op tafel staat en dat de kleren gewassen en gestreken worden. Voor ik hier kwam, woonde ik niet in België. Ik ging na mijn studie Sociaal Werk reizen.

Zo woonde ik in Spanje op een boerderij, ging ik met een zeilboot naar de andere kant van de wereld en bezocht ik de jungle als gids op zoek naar apen, vleermuizen en krokodillen. Tot ik terecht kwam op Ibiza voor enkele jaren. Daar danste ik veel op het strand. Ook met ouderen die Alzheimer kregen.

Inmiddels ben ik bijna afgestudeerd als danstherapeute. Met sommigen van jullie heb ik ook al gedanst, samen met Anna. Dat vind ik heel erg leuk. Sinds 3 jaar heb ik een vriend, Lionel. Hij maakt schilderijen en komt hier graag op bezoek. We wonen samen en zijn heel erg blij om dit hoofdstuk met Widar te starten.

MIDGARD

Januari:

In januari mochten we een nieuw inwonend gezin verwelkomen, namelijk Anna, haar dochter en een konijn.

Februari:

Judith, uit Nederland, begon deze maand haar stage.

Er is ook een nieuwe Picasso en Rubens in huis ontdekt, want het therapeutisch schilderen werd weer opgestart. Zij die nog een goede investering zoeken, zullen snel moeten zijn om nog een schilderij van de deelnemers te kunnen kopen want straks zijn ze onbetaalbaar. 😊

Maart:

Deze maand staat in ons geheugen gegrift als de maand waarin klusjesman Guy Borghs met pensioen ging en we door hem in Den Bayerd getraakteerd werden op lekkere frieten met stoofvlees. Gelukkig kreeg hij de nodige opvolgers om o.a. de klinken aan de deuren te hangen en onze lampen te doen branden. We wensen hem veel plezier met zijn pensioen!

April:

In april mochten we Evelyn verwelkomen die voor 50% bij ons in huis kwam werken en zich voor 100% inzette.

Gerry en Els trokken met de bus naar Spanje in de hoop daar beter weer te vinden. Ze hebben in een grote doos wat goed weer meegebracht van ginder, voor de dagen dat het hier minder goed weer was. De doos was al snel leeg. 😊

Deze maand namen we afscheid van Vicky en Eddy die iets meer dan 2 jaar ingewoond hebben in Midgard. Omwille van het vertrek van Vicky en Eddy, kon Anna verhuizen van de studio naar het appartement. Door de extra woonruimte kon Anna aan gezinsuitbreiding doen met een kat en een cavia.

Mei:

In mei legt elke vogel een ei en uit dat ei kwamen leerlingen van het Spijker in Hoogstraten die op de 13de en de 17de een dag kwamen meedraaien. Sommigen in huis, anderen in de winkel of bakkerij enz. Door het vertrek van Dorien kwam er een plaats vrij in ons team voor Katrien. Zij deed hier al stage, en omdat ze dat goed deed, was ze heel welkom om ons team te vervoegen als vaste medewerker.

De dag daarna was het ouderdag en gingen de deelnemers spoorfietsen, gelukkig is niemand het spoor bijster geraakt en zijn er bij de NMBS geen noemenswaardige vertragingen opgetreden.

Juni:

Deze maand moesten we afscheid nemen van Michel. Na jaren in Midgard gewoond te hebben, is hij dichterbij zijn voogd gaan wonen, namelijk in De Okkernoot in Halle bij Brussel. Maar voor we hem lieten gaan, hebben we eerst nog een lekkere afscheidsbarbecue gedaan met het huis en enkele leden van zijn familie. We wensen Michel het beste toe in De Okkernoot en hij is ons nog niet vergeten want af en toe belt hij nog eens naar ons.

Met het einde van het schooljaar eindigde ook de stage van Judith.

Verder was er die maand nog de jaarlijkse truckrun waaraan enkele bewoners van ons huis deelnamen en kregen we nog een klas op bezoek.

Juli:

Verschillende bewoners en medewerkers gingen op vakantie en dit maakte dat deze maand er wat anders uit zag dan andere maanden. Ook de thuisblijvers hebben zeker een vakantiegevoel gehad. De rust in huis zorgde ervoor dat er tijd en ruimte vrijkwam om extra persoonlijke aandacht te geven aan de bewoners.

Augustus:

Vanuit het Sint-Maartenshuis te Texel kwamen er bewoners logeren op Widar. Bij ons logeerde Henny en hij had in zijn bagage een groot blik met Belgenmoppen bij, maar ook wij wisten wel wat Hollandermoppen uit onze moppentrommel te halen! Marianne Hart die vorig jaar bij ons in de keuken kwam helpen, was ook dit jaar weer present.

Om de vakantie goed af te sluiten zijn we op 30 augustus de bloemetjes gaan buiten zetten door ons beste beentje voor te zetten op Buitenbeenpop. Het weer en de muziek waren dik in orde!

September:

Op 16 september was Gerry jarig en daar keek hij al lang naar uit want het was niet zomaar een verjaardag, hij werd namelijk 40 jaar! Ter gelegenheid daarvan heeft hij een geweldige fuif gegeven in Den Bayerd.

Oktober:

Daar Evelynne ergens een contract kreeg aangeboden met meer uren, hebben we haar vroegtijdig moeten laten gaan. Gelukkig had Nadine wel zin om nog een steentje bij te dragen aan Widar na haar pensioen, dus sprong ze bij ten huize Midgard.

November:

In november is Anna voor langere periode op ziekteverlof gegaan, waardoor het een gepuzzel was om de weggevallen uren op te vangen. Een hele uitdaging, maar het is ons gelukt! 😊

December:

Zoals dat hoort in december was het weer pakjesavond waarvoor we aankopen gingen doen en onszelf trakteerden op wat lekkers in de Lunchgarden in Turnhout.

Enkele mensen zijn met Breidablik meegegaan naar Circus Ronaldo in Turnhout. Dit is geen gewoon traditioneel circus, maar eerder circustheater. Zij die meegegaan zijn, hebben er enorm van genoten, zoveel is zeker!

Omdat Hannelore in blijde verwachting is en Midgard dus tijdelijk moet verlaten, verwelkomden we Elke van Skirne als nieuwe medewerker in Midgard.

En doorheen het jaar was er natuurlijk ook nog:

djembé, turnen, zwemmen, steenkappen, fuiven, Fagne Marron, nog stagiaires, kampen, enkele logees om kennis te komen maken met Widar, individuele uitstappen, opruimdagen, ...

Groetjes!

BREIDABLIK

Er zijn alweer enkele maanden van het nieuwe jaar verstreken wanneer ik in een huisvergadering met onze bewoners terugblik op het jaar 2019! Het is opvallend dat onze bewoners zich als eerste al de leuke uitstappen individueel en als groep herinneren.

Hier een kleine opsomming want bijna elk weekend trekken we er als huis op uit en gaan naar de bibliotheek, een wandeling maken, een koffietje drinken met wat lekkers, eens naar de rommelmarkt of de kringloopwinkel, een tentoonstelling...

We profiteerden nog van Fagne Marron en gingen 2 maal met een clubje bewoners. Marc en Chris zagen een voorstelling van Circus Ronaldo en 'Kapitein Winnokio' zijn concert mocht Aster en nog enkele fans van Breidablik ontvangen.

Jokke werd geregeld door Andre, onze enthousiaste en toegewijde vrijwilliger, mee uitgenomen voor een stevige wandeling (Andre moet moeite doen om Jokke bij te houden 😊).

We gingen naar de cinema, Moov festival! Peter, Ils, Dieter, Bart en Stefan gingen naar Brussel en bezochten de koninklijke serres en de paviljoenen van de wereltentoonstelling. Ze hoopten daar de koninklijke familie te ontmoeten, maar dat was buiten de bewaking gerekend! Dus stuurden we toen een brief met onze groeten en met eindejaar een kerstkaartje. We ontvingen tot ieders vreugde een brief en kaartje terug.

Binnen de muren van ons huis was er minder verandering. Zowel onze 9 bewoners als Martine en Sangita - onze 'internen' - bleven op post! Sangita, die studeert voor verpleegkundige, doet momenteel haar stage en is vervangen door Kaat. In september namen we afscheid van Stef die naar Landvidi ging werken en Halewijn ging naar de landbouw. Zijn zus Hadewich kwam ons in de vakantie en het najaar uit de nood helpen zodat wij allemaal met een gerust hart vakantie konden nemen.

Bart Michiels (foto hiernaast: met Chrisje lekker wafels eten) komt in dagopvang bij ons in huis helpen koken en is ondertussen een vaste gast geworden aan onze tafel op woensdag en donderdag. Bij de jaarfeesten komen hij en zijn mama Carla ook geregeld mee vieren. Cédric en Yarrick werken in dagopvang in de werkgebieden maar ze schuiven elke woensdagmiddag bij ons aan.

We kregen ook weer heel wat stagiaires met veel werkijver en frisse ideeën over de vloer, waarvoor dank !

Ils (foto hiernaast: samen met Marielle)

Ils begon dit jaar met kantslossen op de academie in Turnhout en we krijgen alleen maar lovende woorden van haar juf dat ze zich goed inzet en concentreert! Ze volgt ook via Dinamo kookworkshops en knutsel activiteiten.

Chris:

Chris 'ik woon hier graag' dat is fijn om dat geregeld uit haar mond te horen. Ze is onze oudste bewoonster met haar 73 jaar en ze helpt elke ochtend nog in de keuken met het snijden van groenten en strijken kan ze ook als de beste. Ze kan niet stoppen met werken als ze pauze mag nemen en haar werk nog niet klaar is. Daar kunnen velen nog een voorbeeld aan nemen.

Aster:

Hij verrast ons geregeld met zijn uitspraken en brengt ons allen aan het lachen. Chrisje is nog altijd blij met zijn 'lieve Chris'. Hij ging in 2019 ook echt uit werken met het busje ! Nu moest hij niet meer toezien hoe Jokke met de bus vertrok 's morgens, maar kan in de namiddag echt zelf met de bus naar het atelier. Hij krijgt 2 maal in de week kiné van Bert Provoost. Wanneer die eens niet op de vaste afspraak was, zei Aster 'Ik wil een massage'.

Peter:

Hij verloor zijn moeder in 2019. Hij neemt deel aan wandelingen georganiseerd via Dinamo, want hij gaat graag op stap. Maar zijn kwaliteit is echt dat hij altijd een goed humeur heeft en bereid is om iedereen te helpen.

Marc:

Marc plaagt ons met zijn rake uitspraken over vrouwen zoals 'vrouwen kunnen niet koken', maar hij eet toch altijd zijn bord leeg ? Hij vertrekt ook naar zijn werk en zegt dan 'ik kom niet meer terug', maar gelukkig doet hij dit wel want wat zou Breidablik zijn zonder de grapjes van Marc! Marc ging ook op dagreis naar Parijs voor zijn 60ste verjaardag.

Hij genoot met volle teugen!

Stefan :

Die gaat elke week turnen en tweewekelijks naar de Djembé. Hij is ook erg behulpzaam, vooral naar Chrisje. Hij duwt haar rolstoel bij uitstappen. Hij is onze beste afwasser en hij zorgt ervoor dat alle spullen in ons huis op de juiste plaats blijven liggen.

Bartho:

Bartho herinnert zich vooral zijn Spanjereis waar hij ging zwemmen in de gietende regen. Hij houdt ook van de wandelingen met Dinamo en legt vele contacten met de vrijwilligers daar. Hij gaat ook elke week turnen en hij nam deel aan het turnfeest.

Dieter: Hij is ook een enthousiaste wandelaar bij Dinamo. Hij geniet vooral van lekker eten en vooral van de lekkere kaas en platte kaas van Widar die hij nu mag eten. Hij volgde jarenlang een lactosevrij dieet en is door de dokters getest en hij mag nu tot zijn grote vreugde alles weer eten. Dieter zorgt op Breidablik voor het 'afval'. Hij zet de containers tijdig buiten en leegt dagelijks de compostemmer.

Jokke:

Jokke houdt van de regelmaat van het leven op Widar! Hij weet feilloos wanneer het zijn bad- en douchedagen zijn, wanneer hij waar moet gaan werken. Hij zit op zijn vaste plek in de sofa en geniet van alles wat er om hem heen gebeurt.

Verslag Marielle Claessens

IDAFELD

Het jaar 2019 voor onze bewoners.

Wouter:

Lotte is vanaf 4 november in ons huis komen wonen. En ik ben op 26 november 40 jaar geworden. 't Is toen rustig gebleven, ik heb geen feest gegeven. En Paul is vanaf 1 september voltijs met pensioen gegaan.

Wim:

We hebben afscheid genomen van Evelyne en Mattan. Ze zijn tijdens de zomervakantie verhuisd.

Nathalie:

Ik mag elke dinsdag in de Bioshop Turnhout gaan werken bij Joke en Ief.

Cis:

Ik werk nu 7 jaar in de voormiddagen in huis Landvidi en alweer 2 jaar in de winkel.

Andres:

Ik heb een grote fuif gegeven omdat ik 40 jaar ben geworden. Ik ben dan met Jasper de discobar gaan halen. Er was muziek van Star Wars en Laura Tesoro.

Elout:

Ik werk nog altijd in de bakkerij – ik doe dat graag. Ik mag daar de taarten maken en help Nele altijd.

Ludo:

Ik heb een hele tijd met Bart in de bouw gewerkt in het huis op de Frankenberg. Ik werkte heel graag samen met Bart. Ik heb Bart gemist.

Koen:

Het eten is hier goed. Schilderen en tekenen doe ik wel graag en ook boeken lezen. Ik heb een leuke kamer. Ik zou graag iets met hout doen, want die opleiding heb ik op school gevolgd.

Joris: de jongste van onze groep

Joris is al verschillende jaren verbonden met Widar via RTH. Hij zal nu ook een nachtje per week blijven slapen, wat na de zomer wordt uitgebreid naar 2 overnachtingen.

Steven verhuist naar Landvidi, als op 2 februari Koen, onze 2^e nieuwe bewoner komt.

“bewoners en medewerkers van Idafeld hebben je gemist Steven....”

Alexander komt vanaf het voorjaar naar onze medewerkersgroep. En we nemen afscheid van Hannes Bonte, inwonend medewerker en werkzaam in de landbouw. Tijdens de zomervakantie verhuist ook het inwonend gezin van Evelyne en Mattan. Het is wel stiller geworden in huis zonder Milou, Florean en Matheo. Vanaf september komt Lidewey ons team vervoegen. Voor Paul is de tijd gekomen dat hij echt met pensioen mag gaan, wetende dat we altijd nog met een vraag bij hem terecht kunnen en dat zijn engagement naar Widar toe blijft. Vanaf begin november komt Lotte, werkzaam in de tuin, in huis Idafeld wonen. Lotte heeft haar jonge hond Nena bij, die wordt opgeleid als geleide-hond.

Einde juni rondt Jasper zijn antroposofische jaaropleiding af, waarvoor hij 2 dagen/maand in Nederland op cursus was.

Vlak voor de zomer wordt er nog een algemene opruimdag georganiseerd. Bewoners en medewerkers, iedereen helpt mee.

De zomertijd is een periode waarbij iedereen de kans krijgt om vakantie te nemen. Cis en Wim zijn op Kazou-vakantie geweest in Spanje. En Wim is op uitwisseling geweest naar het Maartenshuis in Texel. Wouter had z'n laatste scouts-kamp bij Den Brink Herentals. Nathalie heeft 2 weken mogen logeren in de medewerkerstudio van huis Idafeld, wat voor haar een fijne ervaring is. Andere bewoners hebben vakantie bij hun ouders/familie en voor hen die in Widar blijven, bekijken we individueel wat we extra kunnen doen, om hen ook te laten genieten van de zomer-vakantietijd.

Bij warm weer naar een zwembijver gaan in de omgeving, ijsje en terrasjes horen daar zeker ook bij. En een mooi optreden, onder de bomen van Den Bayerd is puur genieten van zomerse sferen.

In september mag Wim enkele dagen met de klusjesmannen mee naar ons huis in Fagne Maron, om er te gaan werken.

In oktober wordt er in Ravels een quiz georganiseerd t.v.v. de Dorpsgemeenschap Widar. De bewoners van ons huis gaan in de namiddag samen met Jasper alle voorbereidingen doen.

Dank aan alle stagiaires van het afgelopen jaar, Hannes Bonte, Evelyne en Mattan en aan Paul Van Meerbergen voor de vele jaren van toegewijde inzet!

Huis Idafeld

LANDVIDI

Het jaar 2019 ... een jaar dat weeral voorbij gevlogen is! Op het eerste zicht een rustig jaar, maar niets is minder waar. We hebben in 2019 samen veel gefeest, maar ook af en toe afscheid moeten nemen. Hieronder een jaarverslag over en door Landvidi.

In januari mochten we Steven verwelkomen bij ons. Hij woonde voorheen in het huis Idafeld dat naast ons staat. Hij had nood aan een verhuis en Steven vond het prima om naar ons te komen. Het is een echte knuffelbeer! Vooral Joeri was blij met de komst van Steven. Tussen hen was er direct een artistieke klik.

In het voorjaar namen we afscheid van Leo, hij verhuisde naar het Zwart Goor. Zijn familie wilde hem een nieuwe start geven. Hoewel het Zwart Goor vlakbij ons ligt, hebben we Leo nadien niet meer gezien of gehoord.

In februari, net op de dag dat we carnaval gingen vieren, kwam Johnny bij ons. Hij was enkele weken daarvoor opgenomen in het Zwart Goor ter observatie en heeft na enkele bezoeken gekozen om op Widar te komen wonen.

2019 was dan ook voor hem een jaar vol veranderingen en verwonderingen.

Tijdens de zomerperiode hebben we (na lange tijd op Widar) afscheid genomen van Gil, zij werkte bij ons op Landvidi. Zij nam zelf de keuze om andere wateren te bevaren. We wensen haar het beste toe!

In augustus ging medewerker Ewout van Landvidi naar de landbouw. Daar zochten ze nog versterking en de koeien en varkens liggen Ewout nauw aan het hart dus deze stap was logisch. Ewout was ook een tijdelijke werkracht ter vervanging van Hannelore die in maart beviel van een flinke meid Ronja.

Ook Katrien Engelen bracht ons het goede nieuws dat haar dochtertje Juul grote zus zou worden in maart 2020. Zij nam het besluit om tijdelijk te stoppen, zo werd zij vervangen door Dorien Sels. Tussen Dorien en de bewoners was er direct een fijne klik.

In de maand juli zijn Maria, Katrien Verpoucke (en haar kinderen Daan en Warre) en de bewoners nog een laatste keer op midweek geweest naar het huis van Widar in de Ardennen. Dat was weer super leuk! Uitstapjes, gaan zwemmen, lekker eten, dierenpark, ... de week was weer zo voorbij. Ook Katrien Engelen was langs gekomen met haar dochtertje Juul. De bewoners vinden het steeds fijn als de kinderen erbij zijn.

Hannelore, Ronald en de kinderen namen in augustus de beslissing te verhuizen. Nadat ze een nieuwe plek hadden gevonden in Turnhout, verhuisden ze in november. Als aandenken hebben ze een mooie boom geplant op het grasveld bij Landvidi en Idafeld. Een blijvend aandenken aan een fijn gezin!

Stef mochten we verwelkomen in september. Het is al een oude 'rot' op Widar. Hij neemt vooral de werking van het atelier op Landvidi voor zijn rekening. In het atelier worden bewoners opgevangen die niet meer hun plekje vinden in de andere werkgebieden die doorgaan in de namiddag. Was plooiën, naar het containerpark rijden, helpen met de afwas van de winkel en kaasmakerij, koken, ... zijn enkele dingen die zij ondernemen.

Net als het jaar voorheen gaat Kelly nog steeds trouw iedere dinsdag in de klas van juf Ellen in de Steiner-kleuterschool helpen.

Doenja, Steven, Joeri en Johnny volgen Djembé-les en zullen nog wel een concertje geven waarbij iedereen welkom is.

Paul doet regelmatig uitstapjes met onze vrijwilligers (André en John). Die we bij deze heel hard willen bedanken voor al hun hulp!

Jules geniet van vakanties met BRAC en uitstapjes met medewerkers.

Ook de eet – en beweegmomenten in Merksplas worden zeer gesmaakt bij Jules, Paul en Johnny.

Als verjaardaguitstapje of tijdens de inkoop van de surprise cadeautjes gaan we samen met bewoners eentje drinken: dit wordt steeds goed gesmaakt. Een beetje extra aandacht kan nooit kwaad!

Bellenblazen!!

Ook dit jaar gingen we naar de winter Efteling. Het was weer super tof . Met Surprise had Maria een hele quiz over de Efteling gemaakt. Bewoners tegen medewerkers. Wie won??? De bewoners natuurlijk. 😊

We sloten het jaar 2019 af met een goed gevoel en kijken uit naar 2020!

*een mooie luchtfoto van
ons huis tussen de velden*

EKKEHART

We hebben in 2019 van verschillende mensen moeten afscheid nemen.

Staf ging elders wonen 1 augustus. 19 jaar lang was hij onze 'knuffelbeer'. Staf was altijd bereid om te helpen. Af en toe moesten we hem afremmen om niet steeds weer in de bres te springen voor anderen. Het gaat goed met Staf op zijn nieuwe plek.

Het afscheid van **Kristof** viel in het najaar.

Hij was jarenlang onze jongste collega, jong en jongensachtig. Bovendien was hij een onderhoudende barman in Den Bayerd! We hebben hem getrakteerd op een lekkere pizza.

Droevig was het plotse overlijden van Annette in mei 2019. Gedurende vele jaren kwam zij ons op dinsdagochtenden helpen met de was en het herstellen van kledij. Urenlang hebben we samen in de zetel naampjes genaaid.. Zij was een integer mens, zij had oog en oor voor iedereen, voor elk individu. Ik mis haar nabijheid enorm!

Fons verloor plots zijn zus Magda en vlak voor de zomer moest Tom onverwacht afscheid nemen van zijn moeder. We hebben hen zoveel en zo goed mogelijk gesteund in hun intens verdriet en gemis.

2019 stond in het teken van de pensionering van de pioniers : Jan Borghs en Joke Vollebregt.

Joke nam in juni afscheid als actief lid van de gemeenschap. Het zal voor haar wel spannend geweest zijn, maar ook voor ons was het spannend. Joke woonde wel niet in Wortel, maar haar draagkracht, haar enthousiasme, haar luchtigheid was steeds voelbaar tot in Wortel. Hoe zou het gaan zonder Joke? Wie zal haar taken overnemen? Wie heeft zo'n initiatiefkraft, zo'n bewustzijn....? Duizenden vragen, duizenden onzekerheden!

Nico Kloek mist wel de vriendschap van Joke nu hij haar niet meer zoveel ziet. Nico is verschillende keren met Joke gaan werken in Fagne Maron en ook eens een keer naar de bewonersconferentie op Texel. Hij mocht daar van Joke 'vrij' rondlopen, Joke was niet streng!

Lindsay V. noemt Joke de nachtegaal van Widar : jaarfeesten, adventstuinen, toneelstukken,....zij leidde steeds de zangers en ... je hoorde haar altijd zingen!

Tom W. nodigde altijd Joke uit op zijn verjaardag want zo'n vrolijke vrouw daar houdt hij wel van!

Ja, allerlei anekdotes passeren als we het over Joke hebben. Maar ook als we spreken over het pensioen van Jan komen allerlei herinneringen boven: Tom heeft zelfs nog bij de directeur gewoond!

Veel bewoners hoopten alle jaren om het eerst de koekoek te horen, want dan trakteerde Jan hen op een ijsje. Je kan je inbeelden dat er hier al héél vroeg in het jaar de koekoek wordt gehoord. Gelukkig kan Jan het geluid van de echte koek-koek onderscheiden van die van de tortels!

En wie kent het verhaal dat Jan alle jaren vertelt bij het Sint-Jansvuur? Zal hij dat blijven doen? Heeft iemand dat verhaal? Iedereen hier kan het navertellen, maar niemand weet de titel.

Ja, het hele jaar door bouwde de spanning rond die pensionering zich op. Het deed me denken aan het 'uit huis' gaan : weg van de vertrouwde omgeving, op eigen benen staan,... Het gevoel van : ga ik het kunnen?, wat moet ik allemaal doen?,... Diezelfde zinderende kriebels waren aanwezig naast al de vragen en onzekerheden.

Doorheen het jaar groeide toch het gevoel van vertrouwen : natuurlijk heeft de volgende generatie die draagkracht, initiatiefracht, enthousiasme,... Natuurlijk willen wij allen ons inzetten voor de bewoners en voor Widar, maar het zal anders zijn. Nog wel antroposofisch, maar anders....

En uiteindelijk klonk op het einde van het jaar toch in vele zielen de kreet : yes we can!

Lieve groet van Erna

Het volgend gedicht doet me denken aan Jan en Joke. Als je het leest, begrijp je waarom!

De Grootste tovenaar - Hans Plomp

***De grootste tovenaar
is wie zichzelf betovert,
een wereld schept
van vrienden
waar kinderen graag komen.***

***De grootste tovenaar
is wie een wereld schept
vol werkelijkheden,
een rijkdom
niet door geld.***

***De grootste tovenaar
is wie een leven schept
waarin het mooiste
van zichzelf en anderen
tot bloei kan komen.***

Beste Lezers,

Mijn naam is Paul Hertel. Ik ben in augustus 2019 uit Duitsland naar Widar gekomen , naar Ekkehart in Wortel.

Ik doe mijn FJA, mijn vrijwillig jaar in het buitenland. Zo een vrijwillig jaar doen vele jonge Duitsers zowel in binnen-als buitenland!

Voor zo'n jaar heb je een organisatie nodig die je voorbereidt op dat jaar en je ook gedurende dat jaar ondersteunt. Je mag dan ook kiezen naar welk land en naar welke werkplaats je wil gaan vb. kleuterschool of werken met mensen met een beperking.

Ik heb gekozen voor de organisatie Freunde der Erziehungskunst Rudolf Steiner. Deze was een voor de hand liggende keuze, vermits ik naar een Steinerschool ging en daar al veel over gehoord had. Ik ontdekte toen de website van deze organisatie op internet en vond wat ze deden erg aantrekkelijk. Ik heb daar gesolliciteerd en ik schreef in de applicatie dat ik graag Nederlands wilde leren en nieuwe ervaringen wilde opdoen. Toen ik een instelling zocht waar ik één jaar kon leven en werken, heb ik me op Widar aangemeld. In dit jaar werk ik met de mensen van Ekkehart. Meestal werk ik 's morgens mee buiten en de namiddagen werk ik in de keuken. Ik vond het ook heel fijn om mee te doen aan het kerst- en driekoningenspel. In het weekend ben ik vrij en verken ik graag de omgeving.

Groeten van Paul Hertel

Hallo,

Ik ben Yalisa Leers en ben 20 jaar oud. Ik woon in het huis Ekkehart in Wortel. Ik ben daar in juni 2019 gekomen en ik woon er graag met de andere bewoners.

Aan het BIO eten moest ik wel wat wennen, maar ik vind het eten lekker mmmm....

Ik ben hier gekomen omdat ik me niet goed kon gedragen thuis. Ik ben toch heel blij dat ik mijn pleegouders nog kan zien en horen. Ik mis mijn thuis heel erg hard!

Het werk dat we hier doen is soms zwaar, maar wel leuk. Ik poets in de voormiddag het huis en namiddag werk ik buiten. Koeien wegdoen of vangen, hout klieven of aanmaakhoutjes hakken, wieden en soms de paarden mee verzorgen. Ik hou heel veel van paarden!

Super leuk is het hier. Ik heb het hier volkomen naar mijn zin!

Yalisa

DE WERKGEBIEDEN

MELKVERWERKING

Boerderijbezoek

Dit jaar ben ik samen met Wouter begonnen met een boerderijbezoek ter ere van zijn verjaardag. Een boerderij die zich specialiseert in het maken van witschimmelkazen. We vonden het beiden zeer interessant en inspirerend om ook zelf hiermee aan de slag te gaan.

Zo hebben wij zelf ondertussen ook een eerste test gedaan met het maken van deze soort kaas. Best een goed resultaat 😊 of beginnersgeluk?

Productieoverzicht

In de winter van 2019 hebben we gemerkt dat de kaasvoorraad heel sterk daalde, zo sterk dat onze kaasvoorraad quasi op was. Wat langs de andere kant wil zeggen dat onze klanten de kazen zeer lekker vinden en de kwaliteit appreciëren.

Hierdoor hebben we in 2019 moeten beslissen om enkele weken gedurende het jaar ons enkel te richten op het maken van kaas om terug een kaasvoorraad te hebben. Dus een stijging van de kaasproductie in 2019 was wel een feit.

De vraag naar de andere zuivelproducten, zoals platte kaas en yoghurt, hebben zich gestabiliseerd.

Om onszelf te blijven uitdagen, zijn we ook steeds op zoek naar mogelijkheden om andere zuivelproducten te maken. Zo hebben we in 2019 enkele keren grillkaas gemaakt, (halloumi) alsook ricotta of witte kaas (feta). Echter kunnen we deze niet elke week maken omdat de vraag naar onze gekende zuivelproducten groot is. Maar vraag er zeker naar indien u in onze Widar-winkel bent.

Misschien enkele cijfers over 2019:

- In 2019 hebben we 44 400 liter melk verwerkt tot zuivelproducten. Dit lag in 2018 nog op 41 000 liter.
- We hebben in 2019 bijna 2,4 ton kaas verkocht.
- En 26 700 liter melk verwerkt tot kaas terwijl dit in 2018 nog op 22 800 liter lag.

We zullen in het volgend jaarverslag kijken of we inderdaad meer kaas verkocht hebben of een grotere kaasvoorraad hebben kunnen houden.

Groepssamenstelling

Vaste rotten in het vak Wouter en Joeri kenden jullie al, maar wegens drukte hebben we nog iemand moeten bijvragen en dat is Ils geworden. Vrolijk, enthousiast en altijd in voor een praatje. Een fijne werkkraacht ben je 😊

In 2019 hebben we voor de eerste keer sinds lange periode enkele stagiair(e)s over de vloer gehad die hier een plekje hadden om hun stage te doen.

Dit vonden onze bewoners zeer fijn om samen te kunnen werken met hen. Wouter als ervaren kaasmaker ging de stagiair(e)s soms wat dingen aanleren of vertellen hoe alles moest gebeuren. Mooi om te zien hoe Wouter zijn werk oppakt 😊

Tijdens de zomer van 2019 hebben we veel hulp gehad van vakantiewerkers om de productie rond te krijgen. Want de zomermaanden zijn best druk omdat langs de ene kant verschillende bewoners er niet zijn wegens vakantie en langs de andere kant er ook veel melk te verwerken is.

Dus kortom, 2019 was een druk, maar vrolijk jaar!

De kaasmakers
Bart, Lieve, Wouter, Joeri en Ils

WINKEL & VERWERKING

Dit jaar besloten we ons jaarverslag te vormen in teken van het afscheid (pensioen) van Jan, onze directeur.

We hadden voor zijn afscheid een gedicht gemaakt en willen dit dus hierbij graag delen met jullie:

~~

Beste Jan Borghs,

Je hebt lang moeten wachten vooral je kan gaan op uw pensioen,
Bij deze gelegenheid willen wij toch ook ons woordje voor u doen.
Wij, dat zijn die van de winkel en van de verwerking,
Wij zijn mensen met allerlei beperking.
Maar samen verzetten wij bergen werk
Ja, wij zijn een goed team en samen staan wij beresterk.
Jarenlang waren wij dichte burens,
Maar dit kon niet eeuwig blijven duren.

Uw kantoor grensde aan ons lokaal
En af en toe hoorde gij dus van bij ons een vreemd kabaal.
Was het Wouter die aan het ontploffen was misschien?
Of IIs Sas die een kwade geest had gezien?
Gij kwam dan even langs voor prospectie
En zorgde bij de bewoners voor de gepaste correctie.
Wouter ging meteen een toontje lager zingen
En wist zich na een paar wijze woorden van u te bedwingen.

Van één ding hebben wij wel een beetje spijt:
Wij zijn nu namelijk onze geliefde collega Ilse Vorsselmans kwijt.
Wij hebben even tijd nodig gehad om van dit nieuws te bekomen
Omdat een geweldige werkplaatsleidster en mens tout-court ons wordt ontnomen.
Maar na een traan hier en daar waren we minder overstuur,
We gunnen Ilse van harte dit nieuwe avontuur.
Ilse wordt nu onze nieuwe buurvrouw,
En wij weten dat zij ons niet zal laten staan in de kou.

Uw liefde voor Widar gaat letterlijk door de maag,
Ja, gij eet al onze producten even graag.
Gij eert Widar niet alleen met woord, maar ook met uw mond.
Van alles van onszelf eet gij uw buikske rond.
Rauwe melk, confituur, kaas, koekjes en gerookte ham,
Appelmoes, spek en perenstroop op uwen boterham.
Nee, voor u geen supermarkt-brol,
Daarvan slaan al uw wezensdelen op hol.

Kijk! Wie is daar op de gazon te zien?
Het is Jan Borghs met zijn grasmachine.
Rij na rij millimetert hij het gras,
Daarvan geraakt hij duidelijk in zijn sas.

Hij zal wel weer één of andere knoop moeten doorhakken,
Maar niet getreurd, Jan weet wel van aanpakken.
Even gras afrijden en Jan heeft weer nieuwe energie,
Dat helpt om te komen tot de juiste conclusie.

Jan, geniet nu maar van uw pensioen,
Je moet nu ook niet ineens heel wild gaan doen.
Je bent meteen in de bouw gaan werken,
Om zo uw broer Guy te versterken.
Maar je bent ondertussen geen twintig meer.
Doet het aan het eind van de dag niet overal zeer?
Pas maar op voor kwaaltjes allerlei,
En rust af en toe uit om op te laden uw batterij.

Beste Jan, wij gaan u missen!
Hopelijk zien we u nog vaak in de coulissen.
Kom je volgend jaar weer mee kersen plukken?
Ook een bezoek aan ons winkeltje zou ons verrukken.
Dropt gij weer bakken vol kweeperen voor onze deur?
Dan krijgen we gegarandeerd van Wouter weer gezeur.
Kom maar naar de pauze voor koek en sap,
Je weet: de bewoners zijn altijd te vinden voor een grol en een grap.

Tot slot hebben we voor u nog een kleinigheid,
We overhandigen dit aan u vol dankbaarheid.

~ ~

Het winkelteam
Kim, Diny en Cindy

TUIN

Teeltseizoen

Jullie hebben al veel kunnen lezen over het weer. Ook dit jaar hebben we veel warme dagen gehad. Helaas zijn door de droogte in het voorjaar veel voorjaarsteelten mislukt waardoor we veel groenten moesten aankopen.

Dit laat zich helaas ook terugzien in de cijfers, ik kan concluderen dat we minstens 3000 euro minder inkomsten hebben aan verkoop van onze eigen groenten en fruit ten opzichte van het jaar ervoor. Ook 2018 was een droog jaar, maar de schade was minder omdat de wortels van de planten al goed hadden kunnen wortelen in het voorjaar. Ze waren zo beter gewapend tegen de droogte van de zomer.

De uien hebben het wel heel goed gedaan: deze kunnen ook goed tegen de droogte, de najaarsteelten zijn goed gegaan. Dit heeft de schade grotendeels goed gemaakt.

Ook hebben we meer dan 1000 kilo van onze eigen appels laten persen. U kan hieronder zien hoe dit in zijn werk gaat.

Met hulp van Elout, Wim en Andrew gingen we aan de slag!

Dit was een super georganiseerde dag die heel vlot verliep. We hebben in één voormiddag al de appels kunnen persen voor een heel jaar, dit sap wordt verkocht in de winkel en aan de huizen van Widar.

Wim, Elout en Ronald doen de laatste controle voor de appels de pers in rollen.

Het resultaat van onze oogst, heerlijke appelsap van onze biologische-dynamische appels.

Dan hebben we nog het Michaëlsfeest georganiseerd met de fantastische hulp van Ronald die ook voor de mooie draak heeft gezorgd.

Deze maakte een ijsingwekkend gebrul en sommige durfden de schuur niet binnen om hem te zien!

Helaas heeft Ronald de draak niet kunnen verslaan en is hij vertrokken van Widar: we zijn erg dankbaar voor zijn hulp in de tuin, hij is een ster in dingen goed te organiseren!

Hij stimuleerde mij en andere mensen om na te denken over de toekomst en kwam vaak met goede ideeën aan!

Personeel

Daarmee komen we bij het stukje personeel. Eind oktober is Ronald samen met zijn gezin van Widar vertrokken.

Niet veel later is Lotte gekomen, die vorig jaar bij ons stage liep. Lotte en haar hond Nina zorgen voor een vrolijke noot en leven in de brouwerij.

Dat brengt mij ineens bij onze stagiaires, vrijwilligers en wwoofers die ik van harte wil bedanken voor al hun goede hulp!

Tuinitap

We zijn dit jaar naar Het Blozend Tomaatje geweest in Vosselaar, dit is een CSA zelfoogstboerderij.

Wij gingen hier naartoe om inspiratie op te doen, zij werken met zo veel mogelijk bodembedekkers waardoor de grond nooit bloot ligt.

Dit is eigenlijk een heel logische gedachte, denk maar aan bossen en ongerepte natuur.

We hebben gemerkt dat op ons nieuwe 'hoger' gelegen stuk grond met weinig beschutting de wind vrij spel heeft. Zo droogt de grond snel uit en waait tot stof weg.

Wij zijn nu met het team volop aan het brainstormen om van de tuin iets te maken dat de veranderingen van het klimaat beter kan dragen.

Zo hebben we vorig jaar al Incarnaatklaver gezaaid tussen de kolen. Dit heeft een bodembedekkend resultaat en klaver heeft ook de eigenschap om stikstof te binden en dit is interessant voor de kolen. Verder hebben ze heel mooie rode bloemen.

Verder werken we een plan uit om meer bomen op het land te zetten, ook wel boslandbouw genoemd, dit heeft als voordeel dat ze meer schaduwplekken gaan creëren waardoor de groenten en wij een beetje gespaard worden van de zon. Ook zal dit er voor zorgen dat de grond minder snel opdroogt. Ik denk dat dit de productie niet in de weg zal staan, eerder verbeteren, denk aan fruit en notenbomen. Ook laten we meer dan genoeg ruimte over tussen de bomen om gewassen te verbouwen.

Water

Elk jaar is het een uitdaging om de planten van voldoende water te voorzien. We hopen dit jaar of begin volgend jaar water ter beschikking te hebben zodat we 's avonds met beregening of overdag met druppelslangen water aan de planten kunnen geven.

Ook hiervoor zijn we bedrijven aan het aanschrijven en met die offertes en verschillende opties gaan we een plan voorstellen, hopelijk zal er een budget zijn om van onze tuin een plek te maken waar wij en de bewoners met veel plezier kunnen werken.

LANDBOUW

2019 :Landbouw op Widar: een jaar vol beweging.

Landbouw is het verzorgen van het leven van en op de aarde. Beweging en verandering als kenmerk van het leven hoort daarbij en dat hebben we het afgelopen jaar mogen meemaken.

Allereerst was 2019 het eerste jaar dat de omschakeling van de oude stal naar de nieuwe potstal, een proces van vele jaren, tot een einde kwam. De stal is maximaal gevuld met 12 melkkoeien, 2 vaarzen als vervangingsvee en een stier om de kudde volledig te maken. De koeien (en ook de boeren) zijn nu volledig gewend aan elkaar en de nieuwe stal. Dit merkten we aan de melkproductie.

Met een jaarproductie van bijna 45.000 liter melk was onze melktank zo goed gevuld dat onze kaasmakers zich wel eens in de haren krabden omdat ze niet goed wisten hoe ze dit allemaal moesten verwerken tot kaas, yoghurt en platte kaas. Op piekmomenten in de zomer stroomde de koeltank en de kaastobbe bijna letterlijk over van de melk ... maar uiteindelijk is het allemaal gelukt. Een puike prestatie. Hoed af voor de melkers en kaasmakers!

Ook het voorjaar begon beloftevol. Goed en warm weer zorgde ervoor dat we het jongvee van Wortel Kolonie erg vroeg (al op 1 april en 't is geen grap) naar buiten in de weides op de natuurgronden van de Kolonie konden zetten. De aprilse grillen met bizar genoeg vooral te droog weer en koude nachten deed dit jaar vroeg gestarte grasgroei volledig stilvallen. Resultaat: na 3 weken mocht het jongvee weer op stal omdat bijvoederen op het natuurgebied niet mag. Pas half mei zijn de koeien terug naar buiten gegaan. Ondertussen had de nachtvorst zowat de hele fruitoogst in Wortel vernield. Dit jaar oogsten we slechts 60 kg appels, geen peren en ongeveer 10 kg pruimen uit den boomgaard achter Den Bayerd. Merkwaardig genoeg was er blijkbaar veel minder nachtvorst in Merksplas. Daar was gelukkig een normale fruitoogst. Zes kilometer maakt voor de weergoden dus een wereld van verschil...

Diezelfde weergoden speelden ons parten bij de voederbietenteelt. Hoewel elders in het land regelmatig een bui viel, was het bij ons opvallend droog. Te droog voor het bietenzaad dat zeer slecht opkwam. De bieten die wel opkwamen, hadden door de hitte en droogte tijdens het seizoen een volledige groeistilstand. Resultaat: in plaats van de verwachte 25 ton oogsten we in het najaar slechts 1 ton. Juist genoeg om de kalveren wat te kunnen bijvoederen. De melkkoeien moesten in de winter hun smakelijk hapje missen.

Begin juni namen we afscheid van Hannes Bonte. Hij verbleef 2 jaar op Widar, rondde in die tijd zijn studie filosofie af in Duitsland en deed tegelijkertijd de biologisch-dynamische landbouwopleiding van Warmonderhof in Nederland. Ook deze opleiding werd succesvol afgerond. Knap hoe Hannes een overvol programma tot een goed einde bracht. Een niet te onderschatten prestatie die zonder de broodnodige ondersteuning van de overige medewerkers in de landbouw en Widar niet haalbaar was geweest.

Eind mei, juni en begin juli zijn de boeren vaak druk met het binnenhalen van het hooi en de grasklaver. De droogte die hier erg vroeg inzette, zorgde echter voor een tegenvallende oogst. Ook de hittegolf in de zomer deed er geen goed aan. Ruim 1/3 tot de helft minder opbrengst dan in een goed grasjaar omdat we een zeer groot deel droogtegevoelige gronden hebben. Ook de graanteelt op de natuurgonden van het vliegveld in Weelde ging dit jaar volledig de mist in door droogte en wildvraat. De konijnen en reeën vonden ons graan erg lekker. Wederom pech voor de koeien. De voedervoorraad is dit jaar dan ook gesmolten als sneeuw voor de zon. Voor het eerst in vele jaren hebben we een voedertekort.

Eind juli vertrekken Evelyne en Mattan. Na ongeveer anderhalf jaar op Widar besloten ze hun geluk elders te gaan zoeken. Evelyne hield zich, naast de zorg voor de eigen kinderen, bezig met de organisatorische kant van de landbouw en zorg en hielp mee bij het melken van de koeien.

Mattan had meer oog voor de technische aspecten van de landbouw en de voederwinning en had een gemoedelijke, warme omgang met de bewoners.

Het vertrek van zowel Hannes, Evelyne en Mattan wordt opgevangen door de komst van Halewijn en Ewout. Beiden werkten al op Widar. Halewijn op Breidablik en Ewout op Landvidi en deden in het verleden geregeld vakantiewerk op de boerderij en het boerderijkamp. Als buurjongens komen ze al sinds hun kindertijd op Widar en de boerderij. Daarmee hebben we de wisseling in medewerkers kunnen opvangen met mensen die bekend waren met de plek en het werk. Een ongekende luxe is het om niet weer helemaal van nul te moeten beginnen. Doordat beide broers ook een opleiding als opvoeder hebben afgemaakt, maakt dat ze ook bekwaam zijn om de zorgkant van de landbouw de juiste aandacht te geven.

Ook Jeroen, die drie jaar in de landbouw werkte, vertrekt eind september. Zijn liefde voor techniek en tractoren doet hem besluiten om bij een loonwerker te gaan werken. Hij wordt, ad interim, vervangen door Andres, een andere oude bekende. Andres woonde en werkte jaren geleden als vrijwilliger op Landvidi en Breidablik en startte Ekkehart mee op samen met zijn vrouw Sarah (die werkte overigens ook op Idafeld). Omdat hij nog onervaren is in de landbouw, zal hij voornamelijk samenwerken met de bewoners en hen begeleiden in het dagelijkse werk. Daarmee is de volledige ploeg medewerkers vernieuwd in de landbouw. Het zijn allemaal extern wonende medewerkers. Voor de boerderij hebben we nog nood aan een intern wonende boer. Als we deze vinden, zal deze wellicht de plaats innemen van Andres. Afwachten wat de toekomst brengt. Gelukkig hebben we Wim die als bewoner bij de stal woont op Idafeld. Hij heeft veel oog voor het welzijn van de dieren en daarmee een belangrijke rol voor de boerderij. Dank je wel Wim voor je fantastische bijdrage!

Ook in september starten we met het slachten van een deel van de kudde, zodat we zo lang mogelijk toekomen met onze beperkte voedervoorraad. Voor een biologisch-dynamisch bedrijf is grondgebonden landbouw en het sluiten van kringlopen erg belangrijk en moeten 80 % van ons voeder bedrijfseigen zijn. Vijf koeien gaan naar het slachthuis. Desondanks zullen we voor het eerst in onze geschiedenis hooi en grasklaver moeten aankopen.

Dit alles (minder voeder door het tegenwerkend klimaat (opwarming)?, nieuwe medewerkers, en ook doordat we meer aandacht willen geven aan de zorg in onze landbouw, doet ons besluiten om minder koeien (vleesvee, vervangingsvee) aan te houden in de toekomst en opnieuw op zoek te gaan naar nieuwe evenwichten op de boerderij. Een opgave voor de komende jaren voor iedereen die zich betrokken voelt bij de boerderij.

stro binnenhalen op Wortel Kolonie

Ondertussen werken de boeren vlijtig voort aan het afwerken van de buitenloop en voederplaats van de varkens. Sinds het in gebruik nemen van de nieuwe potstal voor de melkkoeien, hebben we namelijk weidevarkens die continue buiten lopen. Een wereld van verschil voor hen, maar ook voor het kwalitatieve vlees dat ze ons leveren. Wie het eens proberen wil: we verkopen het in onze winkel. Ook rundsvlees, melk, kaas, yoghurt en platte kaas zijn er verkrijgbaar. Het kopen van

onze producten, waar we met zijn allen erg trots op zijn, is de beste manier om onze boerderijwerking en bij uitbreiding heel Widar te ondersteunen. Mogen we op uw ondersteuning rekenen?

Wim:

Hoelang werk je al in de landbouw?

Toen ik op Widar kwam, in 2008, ben ik begonnen in de landbouw, dit doe ik nu nog elke namiddag.

Wat vind je leuk aan het werk in de landbouw?

De verzorging van de koeien vind ik leuk. De tractor interesseert mij ook heel erg. Ik help graag tijdens het melken, ik zorg dat de koeien op de juiste plek komen staan en dat ze hun krachtvoer en hooi krijgen. Als ik in het weekend op Widar ben, help ik daar ook graag bij. Het graan malen vind ik minder leuk, het maakt veel lawaai en het is stoffig. In de zomer moet het gras rond het terrein ook regelmatig gemaaid worden, hier ben ik ook graag mee bezig.

Wat leer je op de landbouw?

Ik leer hier om machines aan te pikken bij de tractor. De koeienstal en roosters proper te maken, varkens eten geven en bieten te wieden. Deze zomer zijn wij ook een tijdje bezig geweest om een kalfje tam te maken door er mee te gaan wandelen.

Ik hoop hier nog lang te kunnen werken in combinatie met de tuin en dat we een mooie zomer krijgen.

Dieter:

Waarom heb jij gekozen voor de landbouw:

Ik doe dat graag, vooral in de zomer dan wieden ik graag tussen bieten. Het gras afrijden vind ik ook leuk.

Op de landbouw ben je veel buiten en dat vind ik plezant en gezond.

Ik vind het leuk dat de koeien soms een kalfje krijgen.

Zijn er speciale dingen gebeurd het afgelopen jaar?

Er zijn een aantal boeren vertrokken en nieuwe gekomen.

Gelukkig kan ik hier goed mee overweg. In de zomer moeten we soms hard werken als het stro binnen gehaald moet worden. Ik twijfel dan altijd tussen een korte of lange broek omdat het zo prikt, maar ook warm is.

Wat zou je nog graag doen in de landbouw?

Ik zou wel eens graag naar een andere bio-boerderij willen gaan kijken of in de zomer een fietstocht maken met de landbouw. Ik zou ook willen leren om te koeien van de wei te halen als ze gemolken moeten worden.

De houtbewerking maakt een mobiel kippenhok.

Aster en Pieter-Jan genieten van de landbouw.

BAKKERIJ

Februari 2020:

“Seg Els, we hebben nog een leuke opdracht voor jou. Aangezien je aangeeft niet vies te zijn van een uitdaging, mag jij dit jaar het jaarverslag voor de bakkerij schrijven.”

Met deze “mooi verpakte “ woorden , waarvoor dank lieve collega’s, was dan ook de start gemaakt van dit jaarverslag.

Of nee, jaarverslag is niet helemaal correct. Preciezer zou zijn: een acht-maanden-verslag.

Acht maanden, welgeteld van juli 2019 , toen ik in dienst trad als medewerker van Widar, tot en met heden, februari 2020.

Acht maanden is een hele tijd en exact uit te drukken in meetbare elementen.

Acht maanden zijn 164 dagen.

Acht maanden zijn 3936 uren.

Acht maanden in de bakkerij is ook:

- 227 kilo Speculaas
- 845 knuffels van Kelly
- 58 vergaderingen
- 580 pistolets die Bart Michielsens altijd trouw in de winkel afzet.
- 328 koffies
- 24 broodtoeren met Peter en Marc
- 695 keer gekieteld worden door Joris
- 83 aangebakken broden en/of koekjes
- 124 schouderklopjes krijgen van Bart Onghena
-

Maar meer nog dan 8 maanden productiviteit, kwantiteit en cijfers is 8 maanden bakkerij voor mij een enorm waardevol proces geweest. Een proces waarin verbinding en vakmanschap centraal staan.

Het is vanuit die waarde dat ik enthousiast in mijn pen kruip en dit verslag wil vorm geven.

Juli 2019:

Met een portie gezonde zenuwen type ik “Lipseinde 43, Merksplas” in, in mijn gps-app.

Ik ben op weg naar mijn eerste werkdag in de bakkerij van Widar.

De rit van Turnhout naar Merksplas laat me toe de honderden bedenkingen die zich in mijn hoofd bewegen te laten passeren.

- *Brood bakken , hoe doe je dat eigenlijk? Gist, bloem, water,boter? Zit er boter in een brood? PFFFF....Wat als het mij allemaal niet lukt?*
 - *Ik hoop dat het klikt met mijn collega’s.*
 - *Had ik toch beter die rode blouse aangedaan?*
 - *Gaan de bewoners mij willen aanvaarden?*
 - *Misschien de eerste dagen maar wat meer de kat uit de boom kijken. Strategie: bezint eer ge begint, doordacht handelen Els, houd de flauwe mopjes de eerste dagen maar voor jezelf.*
- NVDR: die strategie was de eerste dag al duidelijk gedoemd tot falen. Wat humor betreft heb ik mijn gelijken toch echt wel gevonden in de bakkerij. Zo is er Willy die zich te pas en te onpas verschuilt achter een muur , een kast, een boom,...om mij te laten verschieten. Of Elout die al lachend verkondigd: ik ga niet werken ik ga liever een pintje pakken. zijn we weg Els? En Mark die, tot groot jolijt van ons allen , Guy standaard begroet met “ouw peeke”**

Kortom een bewogen rit.

En dan passeer ik klein Engelandhoeve , het vennengebied , de akkers , de velden,

De onrust maakt plaats voor verwondering.

Ik moet toch echt eens wat meer afzakken naar dit stukje Kempen. Wat een mooie omgeving, bedenk ik mijmerend.

De vragen vervagen , ik geniet van de rit en voor ik het weet heb ik mijn bestemming bereikt.

Na een kennismaking op het administratieve hart van Widar word ik doorverwezen naar de bakkerij: " gewoon naar achter wandelen tot die grote notenboom, daar is de bakkerij". "succes en veel plezier!"

Daar, onder die notenboom..... met zo'n "global positioning system" (GPS) komt alles wel goed, denk ik opgelucht.

Februari 2020:

Als ik dit schrijf, besef ik weer hoe waardevol de verbinding met je omgeving kan zijn.

Bewust eten , bewust leven is meer dan een principe en dat voel je ook in Widar.

Een eerste kennismaking met dat bewust consumeren zijn uiteraard de producten die we gebruiken in de bakkerij.

Producten waarvoor bewoners hebben gewerkt. Denk maar aan de kaas , eieren , melk, vlees,....

Producten waarmee je, ook uit respect voor andermans werk, niet achteloos omspringt.

Want producten in de bakkerij hebben een verhaal.

De melk komt van koeien die bewoners bij naam noemen, de eieren worden gelegd door de kippen die je elke dag ziet rondlopen.

Walnoten worden opgeraapt aan de bakkerij en handmatig door onze collega's van de tuin gepeld. Zo'n walnoot eet je met respect, bewerk je met respect.

Als je eet wat je oogst ben je ook heel afhankelijk van de natuurelementen, het wisselen van seizoenen, de regenval, de zon,

Het dwingt je om te kijken naar je omgeving, om je tempo aan te passen aan alles wat leeft en beweegt rondom jou, om om te gaan met het grillige onvoorspelbare karakter van moeder natuur.

Niet in het minst zijn die flexibele houding , het observatievermogen , het aanpassingsvermogen, eigenschappen die een goede opvoeder zich inherent moet maken.

In de bakkerij , in Widar wordt deze basishouding letterlijk gevoed. We krijgen het voorgeschoteld , we werken er elke dag mee.

Maar de effecten van bewust consumeren gaan verder dan dat.

We zijn voor onze basisbehoeften , voor onze producten in de bakkerij afhankelijk van anderen.

Marina kan de walnoten niet alleen pellen.

Andrès krijgt de koeien niet alleen gemolken.

Bart krijgt de melk niet alleen verwerkt.

En ik krijg het brood niet alleen gebakken.

Bewoners, medewerkers, vrijwilligers, sympathisanten, klanten...iedereen telt mee.

De gemeenschapsgeest van Widar wordt ook gevoed door samen verantwoordelijk te zijn voor wat op je bord komt en dat van een ander.

En die gedragen verantwoordelijkheid voel je ook in de bakkerij.

Een aantal voorbeelden:

- Stefan blijft elke vrijdag stevast op post tot alle sandwiches en krentenbollen afgewerkt zijn.
- Junior maakt er een zaak van om elke broodtoer de juiste informatie aan de klanten te bezorgen. Een brugfiguur tussen klant en bakkerij.

- Steven stond voor verloren maandag al om 4u 's ochtends paraat in de bakkerij om mee worstenbroden te bakken.
- Tijdens de klusjesdagen is Kelly spontaan wat langer blijven werken zodat ook het plafond van de bakkerij een nieuw laagje verf kon krijgen.
- Na de speculaasmarathon van december 2019, hebben de collega's van de administratie een oorkonde uitgereikt aan onze bakkers en medewerkers van de winkel. Iedereen glom van trots!

September 2019:

"Seg Els, heb jij eigenlijk al eens deelgenomen aan een pedagogische vergadering?"

"Euhm, nee Nele", antwoord ik .

"Awel, sluit donderdag maar eens aan dan"

"prima", reageer ik enthousiast.

Maar mijn nieuwsgierigheid en enthousiasme ruimen al snel plaats voor onzekerheid, twijfel.

"Verdorie, zo'n pedagogische vergadering. Ga ik wel kunnen volgen?"

Al bij de voorbereiding van de vergadering wordt mijn twijfel gevoed.

Ik hoor van mijn collega's termen als "astraal", "etherisch",.....

"Lap seg, dat is nieuw voor mij."

En zo blijkt : het beetje dat ik heb meegekregen over antroposofie dekt bijlange na niet de lading aan vakjargon die ik opvang tijdens de eerste pedagogische vergadering.

Februari 2020:

Antroposofie was voor mij een ver van mijn bed show. Ik had er over gelezen. Rudolf Steiner is me bekend omdat een aantal familieleden van mij zijn opgeleid volgens zijn onderwijsmethodiek. Ik liep er warm voor, maar had tegelijk mijn bedenkingen.

Ondertussen heb ik al enkele vergaderingen mogen bijwonen. Pedagogische vergaderingen, overleg met winkel, intern overleg, een startvergadering.

Mondjesmaat vind ik mijn weg in de nieuwe terminologie en de antroposofische aanpak.

Het is ook tijdens deze vergaderingen dat mijn goesting voor mijn beroep een enorm boost heeft gekregen.

Ik ben enorm bevestigd geweest in hoe ik kijk naar mijn medemens.

Het is gemakkelijk om de focus te leggen op drempels die onze bewoners dagelijks ervaren. Moeilijker is het om ook de mogelijkheden , het potentieel, de kwaliteiten van je medemens te herkennen en erkennen. Maar de echte uitdaging in samen leven en werken zit in het erkennen en ontdekken van de totale persoon. Dat is de echte verbinding die ik als persoon tracht na te streven, en hoe ik zelf graag bejegend wordt.

De antroposofie laat toe om die totale persoon te kunnen zien. Het gaat voorbij aan louter empathisch vermogen , aan labels, aan oordelen. Het laat toe er gewoon te mogen zijn, samen op weg te gaan.

Maar vooral laat deze antroposofische benadering toe om het unieke karakter van elke persoon te vieren. De waarde van elk levend wezen te zien en te voelen.

Hoe belangrijk en zeldzaam de blik op de wereld is vanuit een persoon met een beperking.

Beperking lijkt op sommige momenten dan ook een triviaal woord. Gepaster zou zijn : een gave.

En zo kan ik nog een aantal pagina's vullen om maar te benadrukken hoe waardevol de bakkerij is .

Wat Widar voor mij betekent na deze 8 maanden.

Ik kan schrijven over de momenten die mijn kinderen koesteren als ze eens een dagje mee mogen naar" het werk van mama. "

Zo is mijn dochter na een kennismaking met Flor volledig in de ban van “blind zijn”. Onlangs kwam ze af met het idee om pistolets te markeren met een reliëf zodat slechtzienden een witte pistolet kunnen onderscheiden van een bruine pistolet.

Ik kan schrijven over het geduld , de genegenheid , de collegialiteit die ik elke week mag ervaren van Guy en Nele.

Over Rhodah, Silke, Andrès, Gert, Sonja, John....die als medewerker, stagiair of vrijwilliger onze bakkerij af en toe komen opfleuren met hun aanwezigheid. Rotsen in de branding vroeger en/of nu.

Over hoe de bakkers, Joke en de klusjesmannen de handen in elkaar hebben geslagen om een “Ygdrasil-boek-javanais-taart” voor het pensioenfeest van Jan te maken.

En over hoe we verdronken in kilo’s speculaasdeeg omdat onze teamgeest, onze drive het won van de moeilijkheden, die een bestelling van 150 kilo speculaas met zich meebrengt.

Er is nog zoveel te vertellen na nauwelijks 8 maanden.

Maar ik rond toch af.

En dat doe ik graag met een welgemeende MERCI!

Seg bakkers van Widar: Merci eh mannekes! Merci om er te zijn en merci dat ik er mag zijn!

Ik moet nog zoveel leren over brood , pistolets, koffiekoeken, marsepein, desem, Maar ik kijk er enorm naar uit en heb er met zo’n team alle vertrouwen in.

Op naar het volgende jaarverslag. Of nee, preciezer zou zijn: op naar het 1 jaar en 8 maanden verslag.

Lieve groet
Els

WEVERIJ

In de weverij is er ook dit jaar weer veel en hard gewerkt. En net als elk jaar zijn er ook enkele veranderingen te melden.

We hebben afscheid genomen van Nadine. Zij heeft vele jaren met enthousiasme en kundigheid de weverij en het poppenatelier geleid, waarvoor dank. We hebben dan ook met een groot feest afscheid genomen. Al wordt Nadine soms nog in de weverij gespot, ze komt ons met graagte af en toe ondersteunen of met raad en daad bijstaan.

Nancy is wat uitgekeken op het weven en werkt nu elders. Ze komt nog steeds naar het poppenatelier en maakt daar de mooiste vogeltjes en andere dieren. We missen haar wel aan het getouw, maar nu krijgt Elout de kans om zich het weven eigen te maken. Hij komt elke woensdagnamiddag met groot plezier weven. We leren hem de kneepjes van het weven aan en merken toch wel dat het hem aanspreekt. Na de pauze wil Elout zich wel eens uitleven op de kaardenmolen en maakt hij mooie baarden.

Om een goed beeld van de weverij te geven hebben we enkele mensen geïnterviewd:

Gerda (dagopvang)

Gerda Palmaerts komt 4 X per week in 'dagopvang' naar de weverij

Hoe lang kom je al naar de weverij? Al vier of vijf jaar

Hoe kwam je op Widar terecht? Denise kwam mij thuis opzoeken nadat ze gehoord had dat ik op zoek was naar een zinvolle dagbesteding.

Waarom koos je voor de weverij? Vroeger was ik op internaat in een klooster waar ik verschillende handwerktechnieken leerde o.a. weven, borduren, naaien, breien, haken....Toen ik hoorde dat er op Widar een weverij was, was ik direct verkocht.

Wat weef je hier zoal? Oh, dat is heel divers: place-mats, tasje, toilettasjes, lopers, sjaals.

Word je hier uitgedaagd, heb je hier veel bijgeleerd? Jazeker! Naast linnenbinding weef ik saori, ribweefsel, zomer en winter, wafelbinding. Ik leer constant bij.

Wat verwacht je van de weverij naar de toekomst toe? Ik hoop hier nog lang te kunnen komen en nog veel nieuwe dingen te leren.

Daarnaast vind ik het contact met de bewoners en begeleiders heel aangenaam.

Zaïna (stagiaire)

Zaina, welke studie volg je? Ik zit in het eerste jaar 'jeugd en gehandicaptenzorg' (CLB volwassenonderwijs)

Wat vind je van je stageplaats in de weverij? Het creatieve van de werkplaats trok me direct aan. Het individuele begeleiden van bewoners ligt me wel en ik vind het boeiend om deel uit te maken van hun groeiproces. Het weven op zich kende ik eigenlijk niet maar ik merk dat het voor vele bewoners een zinvolle activiteit is. Het proces van losse draden tot mooie weefsels vind ik fantastisch.

Ilse Sas (bewoonster)

Hoe lang werk jij al in de weverij? Ongeveer vijf jaar.

Vind je het weven nog steeds boeiend? Ja, maar na de pauze doe ik toch wel graag iets anders.

Wat doe je dan zoal? Samen met Ilse De Backer maak ik mooie vilten kunstwerkjes. Ik heb ook leren breien in de weverij. Sinds een half jaar zit ik ook in het poppenatelier.

Nico Van Den Borne (bewoner)

Hoe lang werk jij al in de weverij? Ongeveer twee jaar

Wat doe je daar zoal? Ik heb hier leren weven en wol kaarden. Vilten doe ik ook soms.

Doe je dat graag en waarom? Weven doe ik nu wat minder. Wol kaarden is zwaar werk, ik draai dan aan de kaardenmolen en maak mooie baarden. Vilten is niet zwaar, dan rol ik bolletjes tussen mijn handen.

Hilde Pauwels (bewoonster)

Hoe lang kom jij al naar de weverij? In de winter kom ik al lang naar de weverij. Vroeger werkte ik in de tuin, maar nu kom ik het hele jaar naar de weverij.

Wat doe jij zoal in de weverij? Ik weef keukenhanddoeken en wanneer er een nieuw getouw wordt opgezet, ga ik breien. Elke vrijdag poets ik de wc'tjes en de gang.

Voel je je goed in de weverij? Soms is het er een beetje druk en daarom zet ik nu een hoofdtelefoon op met rustige muziek.

Na deze blik in de weverij willen wij zeker onze vrijwilligsters Greet Goosens en Rita Corthout danken.

Jullie zijn mee verantwoordelijk voor alle mooie werkstukken in het poppenatelier en de handdoeken en tassen die hier gemaakt worden. Hartelijk dank voor jullie inzet en enthousiasme!

Het weverijteam, Griet en Ilse

VERPLEGING

Op 14 maart 2019 ben ik gestart als verpleegkundige bij Widar. Een nieuw uitdaging.

Ik zal me even kort voorstellen:

Ik ben Ingrid de Bie, 55 jaar, gehuwd en samen hebben we 4 dochters. Sinds 1986 werk ik in de Gezondheids- en Welzijnszorg en daar heb ik veel ervaring, kennis en attitude opgedaan. Mijn kennis over de antroposofische zorg en het antroposofisch mensbeeld waren echter beperkt.

Na het volgen van een introductie cursus “ Antroposofische menskunde in zorg”, krijg ik er meer feeling mee, er zit stroming in en ik krijg andere inzichten in zorg en in handelen. Ik zie het als een persoonlijke groei, een andere kijk op het leven, dynamisch anders. Ook op de pedagogische vergadering en in gesprek met collega's krijg ik steeds meer diepgang en bewondering voor de bewoners en de organisatie.

In het dagdagelijkse, op het werk probeer ik aandacht te hebben voor alle bewoners. Zo probeer ik steeds de huisvergaderingen mee te volgen. Voel ik me verantwoordelijke en probeer zo consequent mogelijk te werken. Continuïteit in de zorg, maar zeker gekoppeld aan kwaliteit van zorg. Respect voor ieder individu. Ik heb een brede waaier van taken en dat maakt het interessant en soms toch ook wat chaotisch/ druk. Ook een goede communicatie en samenwerking met externe contacten als het praktijkhuis, thuisverpleging, familiehelp, kiné, de apotheek en andere zijn evident.

Ik leer nog elke dag, leer zoveel van de bewoners. Ook het contact met de familie vind ik belangrijk. Hier ga ik in de toekomst nog meer aan werken. Ook wil ik me meer verdiepen in antroposofische medicatie, therapieën en baden en in het antroposofisch mensbeeld. Maar dit is een leerproces dat nooit stopt. Ritme is leven en leven is ritme.

Met Paul Ooms na een bloeddrukcontrole.

Met Jef tijdens de nieuwjaarsreceptie 2019.

DE ADMINISTRATIE / HET KANTOOR

Eerder in dit verslag konden we een zinnetje lezen “... het administratief hart van Widar”...

... wat een prachtig geluid in de oren van onze administratieve krachten op kantoor.

En een mooie basis om ons 2019-verhaal verder op uit te schrijven vond ik.

2019 was voor het kantoor een jaar vol verrassingen, vele administratieve veranderingen, drukke momenten die maar niet leken te bedaren, ... een jaar waarin dit “hart” wel eens wat overslagen maakten. Een pacemaker of bypass was gelukkig nog niet aan de orde. 😊

Een hart heelt door tijd, zorg en liefde.

Hoewel zorg uiteraard centraal staat bij Widar voor de bewoners, is zorg voor personeel ook belangrijk: zij zijn tenslotte het menselijk kapitaal van “de Widar”.

En die zorg vonden wij op kantoor bij elkaar: ons team kent elkaar ondertussen na 10 jaar samenwerken door en door. Van privacy is in ons landschapskantoor geen sprake, maar het voordeel daarvan is dat we elkaar ‘puur’ zien.

Een overzicht:

We steken af met het leuke baby-nieuws:

Hedwich werd in januari mama van een zoon Kasper en Nicky in mei van een dochter Mia.

Hedwich had enkele maanden op kantoor gewerkt en kwam na haar zwangerschapsperiode niet meer terug bij ons: ze kreeg een nieuwe taak als **maatschappelijk assistent** van Widar. Een andere uitdaging, maar wel een vaste werkracht weg op kantoor ...

Maar we zien ze regelmatig op ‘den bureau’ nog verschijnen 😊

Nicky

Ik bleef met een lekker dikke bolle buik rondwaggelen op Widar tot einde april. Op 2 mei 2019 ben ik voor de derde keer mama geworden; mijn dochter en zoon kregen er nog een zusje bij genaamd Mia.

Tot oktober zou ik vervolgens afwezig zijn en dan is er wel vervanging gezocht om de **baliepost** te kunnen bemannen. Of eerder gezegd ‘bevrouwen’ want Kyra kwam mijn job gelukkig even overnemen.

Nu helaas - voor ons - kreeg zij na een maand andere kansen aangeboden en zo bleef mijn stoel leeg tot oktober.

Inge

Ons Inge bleef in 2019 stevig op haar post, en dit ondanks de grote veranderingen in de **bewonersadministratie**. De grootte en het belang van haar werk wordt steeds omvangrijker en het werktempo gaat in crescendo.

In juli is ze helaas door haar rug gegaan ... door een post-it te nemen!

Hierdoor was ze wel even afwezig en was intensieve kinétherapie aangewezen.

Nathalie

Naast haar enige zus enkele jaren geleden, heeft zij in juni haar moeder moeten afgeven. Een erg moeilijke periode waardoor de **boekhouding** van Widar het dan ook even zonder haar moest redden.

Collega's zijn en collegialiteit is niet hetzelfde.

Collegialiteit is een meerwaarde in je leven wanneer je dit op de werkvloer mag ervaren. Het betekent: saamenhorigheid, saamen de lasten en de lusten dragen, neuzen die dezelfde kant op staan om iets moois te realiseren: een hechte, onderlinge verbondenheid.

Wel ... we kunnen echt wel stellen dat onze collegialiteit nog nooit eerder zó groot en zó sterk was om Nathalie te ondersteunen en bij te staan!

Louise

Our English Lady Louise verwerkt de papierstroom van **Widar FONDS**; dit zijn alle werkgebieden. Na enkele weken heerlijke vakantie in Amerika in juni was Louise diegene die het kantoor draaiende moest houden in de zomer wegens de vele plotse afwezigheden. De slagader van dat hart op dat moment laten we maar zeggen!

Isabelle

Op de **personeelsafdeling** is er altijd wel werk! Isabelle probeert haar vergadertechnieken te combineren met delegeren én uitvoerend werk betreffende personeelsadministratie.

Op het einde van 2019 heeft Isabelle onverwachts gezondheidsproblemen gekregen en ze heeft het fysiek erg moeilijk gehad. Ook hier werd onze collegialiteit een meerwaarde en sprongen we allemaal bij!

Wat een pak van ons (kantoor)hart dat gelukkig bij het afwerken van het jaarverslag (april 2020) alles weer terug in orde was.

Jolien:

Jolien komt ons al enkele jaren **helpen op kantoor**. Nu doet ze dit op dinsdag en donderdag, de enige dagen waarop ook wij koffiepauze nemen. 😊

Ze voelt zich hier in haar sas en dat merk je door haar grapjes en gegiechel.

Ze luistert graag naar onze verhalen, en soms ook naar ons geklaag ... ze is een vaste waarde en volwaardige collega geworden, ons Jolien!

Hier zie je haar met baby Mia (van Nicky) in haar armen; Mia lag daar erg goed want ze gaf geen kick!

En dan ook 'onze' **Jan**; onze baas; onze chef; onze 'haan' op kantoor tussen die 'kippen'. Hij gaat met pensioen en zette dit in 2019 al in door zijn taken te verschuiven, iets wat wij toch duidelijk merkten. Hij liet alles rustig los en heeft van het kantoorbestuur dan ook officieel een diploma met graad op-rust-gestelde bekomen met aanvang in 2020. 😊

Jan, jij hoorde bij ons meubilair op kantoor want je was er precies altijd...

Jan, merci voor alles ...

merci voor jouw wijsheid ...

merci ... want nu zullen er meer koffie en koekjes voor ons zijn ...

merci ... want nu moeten we het zinnetje "hoe print ge da?" niet meer horen 😊

merci ... gewoon een erg dikke merci!

De koffie en koekjes zullen voor jou hier steeds klaarstaan!

Lieve groeten van "jouw kippen" op't kantoor!

Ook willen we de **Guy** vermelden: hij heeft jaren onze klusdienst mee uitgebouwd en ook letterlijk veel huizen mee uitgebouwd. Ook hij besloot in 2019 op pensioen te gaan. Voor kantoor betekende dit geen Guy meer die op de koffie kwam, geen Guy meer die mopjes kwam tappen of met groot lawaai binnen kwam ... ja dat missen we toch wel hoor!

Merci Guy voor alles en je weet...steeds welkom voor die koffie hé?!

Jaja ... en zo zie je maar; de verscheidenheid aan taken in ons kantoor is enorm. Echter geen enkele taak is onbelangrijk. Er moet op elkaar gerekend kunnen worden. Het eindresultaat is belangrijk. De ketting is maar zo sterk als haar zwakste schakel. Laat iemand het afweten, dreigt alles in het honderd te lopen. Dat hebben we in 2019 mogen ervaren, maar samen stonden we sterk!

Er kan een vorm van welbevinden zijn, wanneer de balans in evenwicht is. Eén kilogram lood weegt evenveel als één kilogram pluimen.

We kunnen zeggen dat die balans er is bij ons: ieder met hun eigenschappen, hun karaktertrekken, maar ook hun kwaliteiten. We hopen ieders hun kwaliteiten nog beter en ten volle te kunnen benutten door onze taakverdeling in 2020 een verschuiving / een boost te geven.

Optimaliseren of de juiste persoon op de juiste plaats wordt onze kernzin!

Dit "hart" heeft wat stuiptrekkingen gehad in 2019, maar tegen begin 2020 is dit gelukkig gestabiliseerd: alle collega's terug op post en laat dat werk maar komen, wij zullen wel pompen!

Want wat blijkt...dit kantoorhart heeft liefde, kracht en een goeie collegialiteitsband nodig!

- ♥ Wij proberen – zoals bloed in een hart – op kantoor de papierstroom te laten vloeien en vlot te laten stromen.
- ♥ Wij staan klaar – zoals een defibrillator – bij problemen om oplossingen aan te reiken en kort en krachtig in te shocken.
- ♥ Wij proberen het hart kloppende te houden door ons enorme plichtbewustzijn naar Widar, naar de bewoners en naar al onze collega's toe ...

Maar ook zonder Nancy en Els had ons kantoor geen propere afwas, de boodschappen en lege vuilbakken.

En ook zonder ons Diane hadden we geen schone werkplek.

MERCI DAMES!

We werken ook in 2020 verder met hart en ziel, maar wat zal 2020 nog in onze schoot werpen? Baby's hebben we al gehad, wat zal het volgende zijn? 😊

door Nicky
voor het kantoorteam

BOERDERIJKAMP

Onder het motto: “één beeld zegt meer dan duizend woorden” geven we u hieronder graag een mooi ‘beeld’ over hoe het boerderijkamp is verlopen in 2019.

VRIJWILLIGERS AAN HET WOORD

Hoi, ik ben André, ik ben vrijwilliger op Widar.

WIDAR? Wat is Widar vraag je.

Widar is een initiatief waar al 30 jaar mensen met een beperking hun wonen, leven en werken delen met een inwonend gezin en enthousiaste medewerkers.

Ik ben actief om er een paar bewoners te helpen met hun vraag voor hun hobby's en vrije tijd.

Als kilometervretende fietser neem ik graag tijdens de lange zomeravonden of in het weekeinde een bewoner of twee mee, mijn collega neemt dan liever de korte , rustige ritjes voor zich.

In de bakkerij komt elke week een helpende hand heel goed van pas om de broodtoer te doen met wat bewoners of te helpen bij het bakken van de vele taarten , cakes en koekjes.

De weverij aanvaardt met dank de handige vingers om de geweven stoffen mee af te werken.

De moestuin is zo uitgebreid divers dat elke tuinliefhebber met groene vingers die er wil komen helpen van harte welkom is.

Om 's avonds de bewoners te helpen in hun vrijetijdsactiviteiten (djembé, eet- en beweegmoment in Merksplas, turnen, zwemmen, dans, tekenschool, cultuuravond, ...) zoek ik nog wat collega's om samen met hen te bekijken wat we kunnen betekenen voor de bewoners.

Ben je graag op de baan? Dan rijd je de ritten voor hen.

Of ben je liever actief bezig? Ga met de bewoners naar hun activiteiten bv; turnen of zwemmen .

Jij kan zoveel betekenen op zoveel manieren dat er zeker voor ieder iets is weggelegd!

Heb jij ook tijd en goesting om iets te betekenen voor de Widar werking?

Kom eens langs!

Kom op de koffie om 10u30

Of bel Widar op 014/ 63 92 71

of mail op info@widar.be

Kijk eens op de website, daar vind je al heel wat achtergrond van de werking: www.widar.be

Even voorstellen.....onze nieuwe vrijwilliger

Ondertussen toch al wel een bekend gezicht op Widar, maar toch even een kleine kennismaking met...den John, broer van André.

Na 45 jaar trouwe dienst in dezelfde fabriek, (waar hoor je dat tegenwoordig nog?) werd het voor John hoog tijd om met pensioen te gaan. En hoewel hij er naar uitkeek, sloop er toch een onzekerheid in. Wat nu met al die vrije tijd? Alle drie de kinderen het huis al uit, en hoewel plannen zat, veel tijd met z'n kleinkind Jay, beetje tuinieren, wat wandelen enz. had hij toch nog ruimschoots tijd over.

Natuurlijk wist hij al van André zijn vrijwilligerswerk op Widar, maar zoals vaak al gehoord, kwamen ook bij John de vragen op: kan ik dat wel? Ben ik daarvoor wel geschikt? Willen ze mij daar wel?

Ik nam hem uiteindelijk maar eens mee op een kleine rondleiding, taske koffie in de huizen, alle werkplaatsen laten zien enz. En John was onmiddellijk verkocht. In de eerste plaats door de prachtige omgeving waarin Widar is gelegen, maar vooral ook door de hartelijkheid waarop hij door bewoners en medewerkers werd verwelkomd. De bakkerij liet al meteen merken zeer blij te zijn met een chauffeur voor de broodtoer en dat is John ten voeten uit. Niet te veel zeveren, maar doen.

De weverij kon ook al meteen iemand gebruiken om de omgeving naast de weverij te snoeien en sindsdien is John regelmatig te zien op Widar.

John is multi-inzetbaar, maar zijn voorkeur gaat uit naar het vervoer van bewoners, het brengen van auto's en busjes naar de keuring of garage, en vooral het voltanken van de busjes.

Hij is nu ook eet-beweeg-vrijwilliger, heeft ook al laten weten geïnteresseerd te zijn in de tuinbouw ... kortom, genoeg te doen.

John, namens alle vrijwilligers, medewerkers en bewoners, van harte welkom!

Groetjes
André

PROJECT YGGDALIR

BOUW AFGELOPEN ANDERHALF JAAR

Eindelijk Yggdalir weer opgestart

Wat de bouw betreft was het een bewogen jaar. In april 2019 zag het er naar uit dat we in het begin van 2020 huize Yggdalir in Wortel Kolonie zouden kunnen openen. Maar een domme flater van een aannemer heeft er voor gezorgd dat deze bouw tot april 2020 heeft stil gelegen. Het was namelijk zo dat diegene die verantwoordelijk was voor het gieten van de vloer in dat huis, de vloerverwarming ernstig beschadigde. Direct daarna trokken alle partijen zich terug in “egelstelling”. Deze egelstelling werd een “patstelling”. Verzekeringen gingen zich bemoeien ... en dat betekent dat alles veel tijd heeft gekost om tot een vergelijk te komen. Gelukkig is dat nu terug in orde gekomen en de vloer eindelijk gegoten.

We hebben intussen andere noodzakelijke werken in huize Yggdalir kunnen uitvoeren. De riolering is helemaal in orde. Er is opvang voor 60 m³ regenwater dat we in het huis en in café Den Bayerd kunnen gebruiken. Er staan zonneboilers op het dak. De verwarming draait op aardwarmte. Er wordt elektriciteit opgewekt op zonne-energie. Huize Yggdalir wordt zonder twijfel het eerste klimaatneutraal gebouw van Widar! En nu zijn we druk doende om buiten de klinkerpaden en opritten aan te leggen. Met gerecycleerde klinkers van het kruispunt ter plekke. De buitenaanleg zal wellicht sneller klaar zijn dat de binnenkant. En dat is nog met geen enkel gebouw gebeurt in de geschiedenis van Widar.

Vooruitkijkend kunnen we nu de volgende voorspelling doen wat betreft dit zevende huis van Dorpsgemeenschap Widar: De vloer is klaar. Het plafond wordt nu gemaakt en zal in oktober klaar zijn. Intussen kan de tegelzetter de badkamers in orde maken en de elektriciteit kan aangelegd worden. De aannemer van de binnenschrijnwerkerij zal naar alle waarschijnlijkheid in september klaar zijn. Als al deze werken gunstig verlopen, heb ik zeer goede hoop dat we in november/december kunnen beginnen met schilderen, gordijnen, keukeninrichting, installeren van de apparaten... en, dat we vanaf januari 2021 terecht komen in een grote verhuysgolf om huize Yggdalir te kunnen vullen.

We zullen dan aan het hele gebouw 13 jaar gewerkt hebben. Ook de keuken van café Den Bayerd is dan helemaal professioneel ingericht. De keuken zal gebruikt worden voor het bereiden van de maaltijden voor huize Yggdalir. Maar ook voor de bezoekers van ons cafetaria om hen warme gerechten te kunnen aanbieden. Het oude gebouw heeft al enkele jaren geleden een nieuw dak gekregen. De sanitaire installatie is totaal vernieuwd. Er zijn technische ruimtes ingericht voor verwarming, zonneboilers, zonnepanelen... Een geweldig groot werk zal einde dit jaar gerealiseerd zijn. Veelal door eigen medewerkers die zich jarenlang met groot enthousiasme hebben ingezet voor dit project. Ze hebben het beste van zichzelf gegeven. En ze mogen terecht fier zijn op hun werk.

Andere projecten

Naast huize Yggdalir als grote project hebben we nog enkele kleinere werkjes kunnen realiseren:

- Het dak van de keuken van huize Breidablik is na jarenlange lekkage terug in orde. We hebben gekozen om een dak boven op het platte dak te construeren.
- In de kaasmakerij is een waterzuivering aangebracht voor het vele afvalwater. Tegelijk is de werkplaats milieuvriendelijker en energiezuiniger gemaakt. We maken voor het afkoelen van de melktobbe nu gebruik van het opgevangen regenwater.

- Huize Heimdall is intussen in gebruik voor het ontvangen van mensen die in dagverblijf bij ons komen meewerken. Woonkamer, keuken en aparte kamers boven dienen voor het "time out" project voor jongeren. Daarnaast vinden diegene die overdag komen hier hun gemeenschappelijke ruimte.
- Het schob aan de Frankenberg was onze laatste ruïne die we hebben aangepakt. Twee jaar geleden schonken we de dakpannen van het schob aan de kerststal van Merksplas. Sindsdien stond het gebouw zonder dak te verloederen. Daar is nu een einde aan gekomen. Het schob is nu helemaal vernieuwd. Het zal over enkele jaren kunnen dienen als werkplaats voor meer zorgbehoevenden. Zij kunnen dan ook hun steentje bijdragen aan werk dat vanuit de tuin wordt aangeboden.

Vooruit kijken

Voor de toekomst staan dan nog een aantal verbouwingswerken op stapel. Vanaf 2021 zal huize Midgard leeg staan en kunnen aangepakt worden. We moeten dit huis dringend renoveren wat het is totaal uitgeleefd. Het kantoor heeft een veel te krappe ruimte. We zullen voor de medewerkers op kantoor grotere en efficiëntere ruimtes moeten voorzien. De winkel en de verwerking snakken naar uitbreiding van hun ruimte. Dat zal pas kunnen als het kantoor verhuisd zal zijn.

De stal van huize Heimdall moet nog dienstbaar gemaakt worden aan het doel van Widar: opvang voor mensen met een hulpvraag ...

Werk voor nog eens meer dan 10 jaar!

Jan Borghs

De stal aan huize Heimdall

Een mooie schenking van ARTEZ bouw...waarvoor onze oprechte dank!

Terras is aangelegd

Aan het plafond wordt gewerkt

De vloer wordt gegoten.

Erik legt de klinkers.

OPLEIDING IN FEESTSTEMMING

In 2019 bestond de heilpedagogie en de sociaaltherapie in Vlaanderen 50 jaar. Rond dit bijzondere moment ontstonden een aantal feestelijke activiteiten. In Widar hadden we besloten om ter gelegenheid van dit feestjaar versterkt inhoudelijk te werken. We besloten om de zogenaamde Heilpedagogische Cursus van Rudolf Steiner (vertaald als “Genezend opvoeden”) ter gelegenheid van dit jubileumjaar opnieuw intensief te studeren. De bedoeling was om de nieuwe generatie medewerkers in Widar en Talander kennis te laten maken met de bijzondere inzichten van Rudolf Steiner over het werken met mensen met een zorgvraag. De inhoud is bijzonder moeilijk te begrijpen. Rudolf Steiner gaf deze cursus voor een klein groepje doorgewinterde antroposofen. Daarom is de inhoud moeilijk toegankelijk voor jonge mensen. Maar niet minder belangrijk. We probeerden te helpen door samen te studeren en de inhoud te bespreken. En inderdaad werd daardoor de inhoud meer te vatten.

Zo begonnen we op 2 maart 2019 met een groep van 15 mensen (10 van Widar, 5 van Talander) aan een jaarproject. Per maand zouden we één voordracht uit de cursus samen bestuderen. Precies één jaar zouden we er over doen. Een feestjaar! De coronacrisis zorgde er voor dat de laatste bijeenkomst “en petit comité” moest gehouden worden. Maar ... we hebben het voornemen 12 keer bijeen te komen werkelijk gerealiseerd.

Iedereen bereidde zich voor op de bespreking van de volgende voordracht. Paul van Meerbergen leidde telkens in met een variatie aan thema's uit de heilpedagogische wereldbeweging. Daarna overliepen we de thema's die Rudolf Steiner besprak. Door dit samen te doen, werd menig moeilijk thema toch begrijpbaar. En toepasbaar voor de dagelijkse praktijk.

We dienden totaal anders, echt totaal anders te leren kijken naar een handicap. We dienden geheel anders om te gaan met het door ons gesproken woord. We dienden te leren zien “achter” de waarneembare werkelijkheid om een andere werkelijkheid te ontdekken. We dienden zelfkennis en innerlijke scholing op te pakken om onszelf tot betere begeleider te kunnen maken. We maakten kennis met het universele karakter van de beroepsmeditatie, de punt-cirkel meditatie, die Rudolf Steiner meegaf aan de jonge medewerkers. We probeerden de taal van 1924 te vertalen naar het huidige begrippenkader... We konden ervaren hoe enthousiasmerend de inhoud van de cursus werkt eens men die beter begrijpt. De harten van de deelnemers gingen regelmatig sneller kloppen van geestdrift.

Zo konden we onze ziel vullen met begrippen en inhouden die hopelijk “dragers” zullen zijn voor ons werk in de toekomst. Tot ver in de toekomst...

Intussen wordt er gewerkt aan een vervolg van deze opleiding. We bereiden een aantal bijeenkomsten voor waar we meer inzicht proberen te krijgen in de zin en de betekenis van het hebben van een handicap. En wel bekeken vanuit een zeer specifieke invalshoek: vanuit de inzichten van wedergeboorte en levenslot.

Zo proberen we voortdurend ons professionele werk te doordringen met inhoud vanuit de antroposofie. Het kan ons inspireren en het werk meer diepgang en betekenis geven.

Jan Borghs

ENKELE CIJFERS

		2019	2018	2019-2018
opbrengsten	bijdragen bewoners	528.903,41	486.335,37	42.568,04
	giften	245.427,51	112.478,56	132.948,95
	subsidies	2.580.000,29	2.606.139,90	-26.139,61
	andere	215.753,81	226.288,06	-10.534,25
	Totaal	3.570.085,02	3.431.241,89	138.843,13
kosten	grondstoffen	259.885,60	251.292,03	8.593,57
	diensten en diversen	279.982,54	304.401,88	-24.419,34
	lonen	2.585.413,49	2.598.412,73	-12.999,24
	afschrijvingen	164.753,07	160.039,44	4.713,63
	voorzieningen	0,00	0,00	0,00
	andere	21.966,83	23.813,35	-1.846,52
	Totaal	3.312.001,53	3.337.959,43	-25.957,90
bedrijfsresultaat		258.083,49	93.282,46	164.801,03
financieel	opbrengsten	2,06	12,11	-10,05
	kosten	-20.065,74	-12.916,50	-7.149,24
	resultaat	-20.063,68	-12.904,39	-7.159,29
uitzonderlijke	opbrengsten	0,00	50.577,60	-50.577,60
	kosten	0,00	-9,98	9,98
	resultaat	0,00	50.567,62	-50.567,62
resultaat		238.019,81	130.945,69	107.074,12

activa		2019	2018
vaste activa	terreinen en gebouwen	2.804.155,31	2.860.873,72
	installaties	29.764,07	27.309,31
	meubelen en rollend		
	materiaal	28.108,03	42.635,38
	in aanbouw	1.092.544,45	955.475,34
	totaal	3.954.571,86	3.886.293,75
	financiële activa	7.482,00	7.482,00
totaal		3.962.053,86	3.893.775,75
vlottende activa	vorderingen < 1 jaar	61.374,20	47.758,73
	geldbeleggingen		
	liquide middelen	52.010,18	22.126,37
	totaal	113.384,38	69.885,10
totaal		4.075.438,24	3.963.660,85

passiva			
eigen vermogen	kapitaal	132.885,55	132.885,55
	overgedragen resultaat	852.635,10	614.615,29
	kapitaalsubsidies	574.737,20	611.763,77
	totaal	1.560.257,85	1.359.264,61
voorzieningen		880.000,00	880.000,00
schulden	> 1 jaar	899.593,54	927.204,07
	< 1 jaar	416.308,32	496.341,83
	leveranciers	169.539,06	226.165,92
	overige	149.739,47	74.684,42
	totaal	1.635.180,39	1.724.396,24
totaal		4.075.438,24	3.963.660,85

WIDAR VZW

Lipseinde 43
2330 Merksplas

Tel: 014/ 63 92 71

Fax: 014/ 63 92 99

e-mail: info@widar.be

website: www.widar.be

Schenkrekening: 230-0227101-44

Fiscale aftrekbaarheid vanaf € 40

OPENINGSTIJDEN WIDAR-WINKEL:

maandag: maandagvoormiddag GESLOTEN!
van 14u – 17u30

dinsdag t.e.m. vrijdag: van 09u – 12u en
van 14u – 17u30

Vers brood vanaf 14u !

CAFÉ DEN BAYERD (WORTEL KOLONIE):

Openingsuren van het zomercafé:

= van 15 juni tot 15 september

op woensdag t.e.m. vrijdag
van 14u30 tot 17u30

op zondag
van 10u30 tot 17u30

Openingsuren van het wintercafé:

= van 16 september tot 14 juni

op zondag
van 10u30 tot 17u30